

**Muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi julkisia tavara- ja palveluhan-
kintoja sekä julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittami-
sesta ⁽¹⁾**

(2002/C 203 E/31)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(2002) 236 lopull. — 2000/0115(COD)

(Komission esittämä 6 päivänä toukokuuta 2002 EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan nojalla)

1. Tausta

Ehdotukset toimitettu neuvostolle ja Euroopan parlamentille (KOM(2000) 275 lopull. – 2000/0115(COD)) EY:n perustamis-
sopimuksen 175 artiklan 1 kohdan mukaisesti: 12. heinäkuuta
2000

talous- ja sosiaalikomitean lausunto: 26. huhtikuuta 2001

alueiden komitean lausunto: 13. joulukuuta 2000

Euroopan parlamentin lausunto – ensimmäinen käsittely:
17. tammikuuta 2002

2. Komission ehdotuksen tarkoitus

Ehdotuksen tarkoituksena on julkisia hankintoja koskevan yh-
teisön lainsäädännön uudelleen laatiminen, jonka tavoitteena
on luoda julkisten hankintojen alalle todelliset sisämarkkinat.
Lainsäädännön tavoitteena ei ole korvata kansallista oikeutta,
vaan varmistaa yhdenvertaisen kohtelun, syrjimättömyyden ja
avoimuuden periaatteiden noudattaminen, kun jäsenvaltioissa
tehdään julkisia hankintoja koskevia sopimuksia.

Tämä ehdotus on jatkoa julkisia hankintoja koskevan vihreän
kirjan myötä käynnistyneeseen keskusteluun, ja sillä pyritään
kolmeen tavoitteeseen: aihetta koskevan oikeudellisen kehyksen
nykyaikaistamiseen, yksinkertaistamiseen ja suurempaan jous-
tavuuteen. Nykyaikaistamisessa otetaan huomioon uusi tek-
niikka ja taloudellisen toimintaympäristön muuttuminen. Yk-
sinkertaistamista taas tarvitaan, jotta käyttäjät ymmärtäisivät
paremmin nykyistä lainsäädäntöä ja näin ollen hankintasopi-
mukset tehtäisiin aihetta koskevia säännöksiä ja periaatteita
kaikeilta osin noudattaen, ja jotta asianomaiset yritykset tuntisi-
vat paremmin omat oikeutensa. Menettelyjen on puolestaan
oltava joustavia, jotta ne vastaisivat julkisten hankintayksikkö-
jen ja taloudellisten toimijoiden tarpeita.

Lisäksi voimassa olevien kolmen säädöksen uudelleenlaatiminen
antaa taloudellisten toimijoiden, hankintaviranomaisten ja Eu-
roopan kansalaisten käyttöön yhden selkeän ja avoimen asia-
kirjan.

⁽¹⁾ EYVL C 29 E, 30.1.2001, s. 11.

3. Komission lausunto parlamentin hyväksymistä tarkis- tuksista

Komissio on hyväksynyt joko kokonaisuudessaan tai osittain,
joko sisällöllisesti tai uudelleen muotoiltuina 63 tarkistusta Eu-
roopan parlamentin tekemistä 103 tarkistuksesta.

3.1 *Komission kokonaisuudessaan hyväksymät tai ainoastaan muo-
dolisista syistä uudelleen muotoillut tarkistukset (tarkistukset 1,
141, 4, 13, 125, 17, 50, 85, 88, 97 ja 112)*

Tarkistuksella 1 lisätään johdanto-osaan uusi kappale, jossa
myönnetään, että julkisoikeudellisen elimen osallistuminen jul-
kisia hankintoja tai urakoita koskevan sopimuksen tekomenet-
telyyn saattaa aiheuttaa kilpailun vääristymistä, ja todetaan, että
jäsenvaltiot voivat määritellä tarjouksen todellisten hintojen/
kustannusten laskemiseen käytettäviä menetelmiä koskevat
säännöt.

Tarkistuksella 141 lisätään johdanto-osaan uusi kappale, jossa
korostetaan, että direktiivi ei estä hankintaviranomaista määrää-
mästä tai toteuttamasta toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen julki-
sen moraalien, yleisen järjestyksen tai turvallisuuden taikka ihmisten,
eläinten tai kasvien terveyden ja elämän suojelemiseksi.
Komissio hyväksyy tarkistuksen painottamalla, että se on muo-
toiltava uudelleen siten, että EY:n perustamissopimuksen (30
artiklan) säännökset tulevat otetuiksi huomioon:

johdanto-osan 6 kappale: ”(6) Tämä direktiivi ei millään ta-
voin estä hankintaviranomaista määräämästä tai toteuttamasta
toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen julkisen moraalien, yleisen jär-
jestyksen tai turvallisuuden taikka ihmisten, eläinten tai kasvien
terveyden ja elämän suojelemiseksi, erityisesti kestävästä kehi-
tystä silmällä pitäen, edellyttäen että nämä toimenpiteet eivät
ole syrjiviä eivätkä ristiriidassa julkisten hankintojen alan kil-
pailulle avaamista koskevan tavoitteen tai perustamissopimuk-
sen kanssa.”

Tarkistuksella 4 lisätään johdanto-osaan uusi, tarkistukseen 40
liittyvä kappale. Sillä pyritään selventämään Euroopan yhteisö-
jen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti (tuomio ”Tec-
kal” ⁽²⁾) niitä edellytyksiä, joilla hankintaviranomaiset voivat
tehdä julkisia hankintoja koskevia sopimuksia suoraan sellaisten
yksiköiden kanssa, jotka ovat muodollisesti erillisiä yksiköitä,
mutta joihin ne käyttävät vastaavaa hallintavaltaa kuin omiin
yksiköihinsä.

⁽²⁾ Asia C-107/98, tuomio 18. marraskuuta 1999, Kok. 1999,
s. I-8121.

Tarkistuksella 13 lisätään uusi johdanto-osan kappale, jossa korostetaan jäsenvaltioiden velvollisuutta vahvistaa asianmukaiset menettelyt direktiivin voimaansaattamiseksi ja täytäntöönpanemiseksi ja tarkastella tarvetta perustaa riippumaton julkinen hankintavirasto.

Tarkistuksella 125 muutetaan johdanto-osan 31 kappaletta. Sillä lisätään insinöörien suorittamat palvelut niiden esimerkki-palveluiden joukkoon, joista perittäviä palkkioita säännellään kansallisilla säännöksillä, joihin ei saa puuttua.

Tarkistuksella 17 lisätään uusi johdanto-osan kappale, jossa komissiota kehoitetaan tarkastelemaan mahdollisuutta hyväksyä direktiiviehdotus käyttöoikeussopimusten ja projektirahoitusten ("project financing") alan yleisestä sääntelystä.

Tämä tarkistus hyväksytään toimielimiin liittyvien syiden vuoksi hieman muutettuna:

"(46) Komissiota kehoitetaan tarkastelemaan mahdollisuutta lisätä oikeusvarmuutta käyttöoikeuksien sekä julkisen ja yksityisen sektorin välisen yhteistyön alalla ja, jos se katsoo tarpeelliseksi, antamaan lainsäädäntöehdotus."

Tarkistuksella 50 muutetaan 27 artiklaa – sen otsikkoa ja 1 kohtaa – tarkoituksena varmistaa, että tarjoajilla on käytössään tarvittavat tiedot suoritteiden toteutuspaikalla sovellettavasta ympäristö-, vero- ja sosiaalilainsäädännöstä, ja velvoittaa hankintaviranomaiset ilmoittamaan tarjouseritelmässä, miltä taholta tai tahoilta tarjoaja voi saada kyseisiä lainsäädäntöjä koskevat tarvittavat tiedot.

Tarkistuksella 85 muutetaan 46 artiklan 2 kohdan c alakohtaa – joka koskee mahdollisuutta sulkea ehdokas tai tarjoaja pois hankintamenettelystä ammattinsa harjoittamiseen liittyvän lainvastaisen teon takia – niin, että poissulkeminen voi tapahtua vasta sen jälkeen, kun ehdokas tai tarjoaja on tuomittu kyseisessä jäsenvaltiossa lainvoimaisella päätöksellä.

Tarkistuksella 88 poistetaan 46 artiklan 2 kohdan h alakohta, jossa säädetään mahdollisuudesta sulkea pois ehdokas tai tarjoaja, joka on tuomittu perustamissopimuksen 280 artiklassa tarkoitettua petoksesta tai muusta laittomasta toiminnasta, jota ei tarkoiteta 1 kohdassa (poissulkemiselvöite).

Tarkistuksella 97 lisätään uusi 50 a artikla, jossa säädetään, että jos hankintaviranomainen vaatii esitettäväksi ympäristöhallintajärjestelmää koskevan todistuksen, sen on hyväksyttävä EMAS-todistukset, kansainvälisten standardien mukaiset todistukset ja muut vastaavat todisteet. Tämä tarkistus liittyy teknistä suorituskykyä koskevaan tarkistukseen 93; sillä tietyissä tapauksissa – esimerkiksi kun on kyse kyvystä suojella ekosysteemiä julkista rakennusurakkaa toteutettaessa – ympäristönhallintajärjestelmä voi toimia osoituksena teknisestä suorituskyvystä. Näissä tapauksissa voisi olla hyödyllistä säätää mahdollisista todisteista

ja vastaavuuden tunnustamisesta, jotta taattaisiin se, ettei hankintasopimuksia varata ainoastaan tietynlaisten todistusten haltijoille. Tämä tarkistus vastaa sisällöltään laadunvarmistukseen liittyviä todistuksia koskevan 50 artiklan säännöksiä.

Tarkistuksella 112 lisätään hankintailmoitusta koskevan liitteen VII A 11 kohdan a alakohtaan – joka koskee sen yksikön nimeä ja osoitetta, josta voi pyytää tarjouseritelmää ja täydentäviä asiakirjoja – puhelin- ja telekopionumero sekä sähköpostiosoite.

3.2 Tarkistukset, jotka komissio on hyväksynyt osittain tai sisällöltään uudelleen muotoiltuina (tarkistukset 2, 5, 168, 126–172, 21, 175, 7, 142, 171–145, 9, 137, 138, 45, 46, 47–123, 109, 10, 127, 11, 51, 15, 100, 170, 23, 54, 65, 24, 30, 93, 95, 31, 147, 34, 35, 36, 121, 38, 40, 5, 150, 70, 74, 77–132, 80, 86, 87, 89, 153, 104, 110, 113, 114)

Tarkistuksella 2 lisätään uusi johdanto-osan kappale, jolla pyritään korostamaan ympäristönsuojelua koskevan yhteisön politiikan sisällyttämistä julkisia hankintoja koskevaan politiikkaan. EY:n perustamissopimuksen 6 artiklassa säädetään ympäristönsuojelua koskevien vaatimusten sisällyttämisestä muihin politiikan aloihin: tämä merkitsee sitä, että ympäristöpolitiikka ja julkisia hankintoja koskeva politiikka on sovitettava yhteen. Komissio katsoo näin ollen, että julkisten hankintayksikköjen on saatava hankkia "vihreitä" tuotteita tai palveluja parhaimmalla hinta-laatu-suhteella. Komissio hyväksyy tarkistuksen muotoiltuna uudelleen seuraavasti:

Johdanto-osan 5 kappale: "(5) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 6 artiklan mukaisesti ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset on sisällytettävä kyseisen perustamissopimuksen 3 artiklassa tarkoitettuun yhteisön politiikan ja toiminnan määrittelyyn ja toteuttamiseen, erityisesti kestävästä kehityksen edistämiseksi.

Tässä direktiivissä selvennetään siis, kuinka hankintaviranomaiset voivat edistää ympäristön suojelua ja kestävästä kehityksestä, ja taataan samalla hankintaviranomaisille mahdollisuus saada hankinnoilleen paras hinta-laatu-suhte.

Tarkistus 5 liittyy tarkistuksiin 168, 126–172 ja 21: näillä tarkistuksilla direktiiviehdotukseen sisällytetään säännökset, joiden mukaan hankintaviranomaiset voivat suorittaa hankintansa yhteisen hankintakeskuksen palveluja käyttäen.

Tarkistuksella 5 lisätään uusi johdanto-osan kappale, jossa perustellaan yhteisen hankintakeskuksen määrittelyn ja niiden erivapausmenettelyjen käyttöönotto, joita sovelletaan hankintaviranomaisiin, jotka käyttävät sellaisten hankintakeskusten palveluita, jotka ovat itse hankintaviranomaisia.

Tarkistuksella 168 lisätään uusi johdanto-osan kappale, jonka tarkoituksena on sallia tavaroiden ja palvelujen hankkiminen yhteisiltä hankintakeskuksilta, jos ne ovat noudattaneet direktiivin menettelysääntöjä. Komissio katsoo, että tällaisten keskusten palvelujen käyttämisen on oltava mahdollista myös rakennusurakoiden osalta.

Komissio hyväksyy muutetut tarkistukset, jotka on yhdistetty yhdeksi johdanto-osan kappaleeksi seuraavasti:

”(13) Jäsenvaltioissa on kehitetty tapoja hankintojen keskitämiseksi. Useiden hankintaviranomaisten tehtävänä on suorittaa toisille hankintaviranomaisille tarkoitettuja hankintoja tai tehdä niitä koskevia julkisia hankintoja koskevia sopimuksia. Koska hankintojen määrät ovat suuria, tällaisilla tavoilla voidaan laajentaa kilpailua ja tehostaa julkisia hankintoja. Olisi siis määriteltävä yhteisön tasolla hankintaviranomaisten käytettävissä olevat yhteiset hankintakeskukset. Olisi määriteltävä myös syrjimättömyyden ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteita noudattaen ne edellytykset, joilla hankintaviranomaisten, jotka toteuttavat rakennusurakoita ja/tai hankkivat tavaroita ja/tai palveluja käyttämällä yhteisen hankintakeskuksen palveluja, voidaan katsoa noudattaneen tämän direktiivin säännöksiä.”

Tarkistuksilla 126–172, 21 ja 175 lisätään yhteisiä hankintakeskuksia koskevia erityissäännöksiä.

Tarkistuksilla 126–172 lisätään direktiivissä tarkoitettujen hankintaviranomaisten joukkoon niiden perustamat yhteiset hankintakeskukset.

Tarkistuksella 21 määritellään yhteinen hankintakeskus ja veloitetaan jäsenvaltiot ilmoittamaan tällaiset keskuksensa komissiolle.

Tavoite, johon tarkistuksilla 126–172 ja 21 pyritään, on perusteltu, sillä yhteiset hankintakeskukset voivat samanaikaisesti tuoda mittakaavaetuja, vahvistaa kilpailua julkaisemalla ilmoituksia Euroopan tasolla sopimusten koko huomioon ottaen ja olla avuksi paikallisyhteisöille. Olisi kuitenkin valvottava laajemmin jäsenvaltioiden järjestelyjä.

Tarkistuksella 175 pyritään siihen, että direktiiviä sovelletaan täysimääräisesti yhteisiin hankintakeskuksiin ja että hankintaviranomaiset voivat suorittaa hankintoja suoraan tällaiselta keskukselta tai palvelujen ja tavaroiden välittäjältä tarvitsematta puolestaan erikseen noudattaa direktiiviä.

Tarkistus voidaan hyväksyä periaatteessa yhteisen hankintayksikön palvelujen käyttämisen osalta siten, että tämä mahdollisuus laajennetaan koskemaan rakennusurakoita, mikä helpotaisi lainsäätämiseen osallistuvien toimielinten välisen yhteisymmärryksen saavuttamista.

Näin ollen komissio hyväksyy näiden tarkistusten sisällön siten, että otetaan käyttöön yhteisen hankintakeskuksen määritelmä ja lisätään artikla, jossa toissijaisuusperiaatteen mukaisesti annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus käyttää näiden keskusten palveluja ja tarvittaessa rajoittaa käyttö tiettyihin hankintoihin.

”1 artikla

Määritelmät

1. Tässä direktiivissä sovelletaan 2–12 kohdan määritelmiä.

...

7 a Yhteinen hankintakeskus on hankintaviranomainen, joka

— hankkii hankintaviranomaisille tarkoitettuja tavaroita ja/tai palveluja ja/tai

— tekee julkisia hankintoja koskevia sopimuksia tai puitesopimuksia hankintaviranomaisille tarkoitetuista rakennusurakoista tai tavaratai palveluhankinnoista.”

”7 a artikla

Yhteisten hankintakeskusten tekemät julkisia hankintoja koskevat sopimukset ja puitesopimukset

1. Jäsenvaltiot voivat antaa hankintaviranomaisille mahdollisuuden toteuttaa rakennusurakoita ja hankkia tavaroita ja/tai palveluja käyttämällä yhteisiä hankintakeskuksia.

2. Hankintaviranomaisten, jotka toteuttavat rakennusurakoita tai hankkivat tavaroita ja/tai palveluja käyttämällä yhteistä hankintakeskusta 1 artiklan 7 a kohdassa tarkoitettuina oletuksina, katsotaan noudattaneen tämän direktiivin säännöksiä, jos yhteinen hankintakeskus on noudattanut niitä.”

Tarkistukset 7, 142, 171–145 koskevat hankintoja, jotka sisältävät sekä palveluja että rakennusurakoita.

Tarkistus 7 liittyy tarkistuksiin 171–145; sillä lisätään uusi johdanto-osan kappale, jossa selvennetään, että hankintaviranomaiset voivat valita tekevätkö ne yhteisen sopimuksen, joka kattaa sekä suunnittelun että toteuttamisen, vai erillisiä sopimuksia, ja että valinnasta ei voida säätää direktiivissä. Tarkistuksessa täsmennetään, että hankintaviranomaisen on tehtävä päätöksensä laadullisin ja taloudellisin perustein ja että hankintaviranomaisen on perusteltava yhteisen sopimuksen tekemistä koskeva päätös.

Komissio haluaa tässä yhteydessä ilmaista, että vapauden tehdä yhteinen tai erillinen sopimus on perustuttava laadullisiin ja taloudellisiin perusteisiin. Komissio ei kuitenkaan kannata velvoitetta perustella suunnittelua ja/tai toteuttamista koskevan sopimuksen teko. Kyseinen velvoite koskee nimittäin ainoastaan tapausta, jossa valitaan yhteisen sopimuksen tekeminen, ja se suosii näin ollen erillisen sopimuksen tekemistä, jonka oletetaan ennakoita olevan laadulliset ja taloudelliset perusteet automaattisesti täyttävä sopimuksen tekotapa. Tämä ennakkooletus ei kuitenkaan ole kiistaton, ja lisäksi se on vastoin valinnanvapautta, joka on toissijaisuusperiaatteen ilmenemä. Ei myöskään ole tarkoituksenmukaista rangaista yhteisen sopimuksen tekemistä, sillä laskemalla suunnittelupalvelut ja rakennustyöt yhteen voidaan saavuttaa helpommin kynnys, jonka jälkeen on alettava soveltaa direktiivin menettelysääntöjä.

Tarkistus 142 liittyy tarkistuksiin 171–145; sillä lisätään uusi johdanto-osan kappale, jolla selkeytetään julkisten rakennusurakoiden ja julkisten palveluhankintojen välistä eroa (kiinteistöhoitoalan hankintasopimukset, joihin sisältyy sopimuksen varsinaista kohdetta seuraavia tai täydentäviä rakennusurakoita, ja rakennusurakat, joihin kuuluu rakennustöiden toteuttamiseksi välttämättömiä palveluja). Tämä tarkistus on Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukainen (tuomio asiassa "Gestión Hotelera" ⁽¹⁾).

Tarkistuksilla 171–145 muutetaan 1 artiklaa siten, että siinä täsmennetään julkiset rakennusurakat, jotka sisältävät palveluja, ja julkiset palveluhankinnat, jotka sisältävät rakennustöitä. Tarkistuksessa selostetaan erityisesti missä tapauksessa rakennustöitä sisältävää kiinteistöhoitoalan palveluja koskevaa sopimusta ei saa pitää julkisena rakennusurakkana. Lisäksi tarkistuksella lisätään direktiiviehdotukseen säännös, joka koskee tarkistuksessa 7 tarkoitettujen rakennusurakoita/palveluja koskevan sopimuksen tekemistä erillisenä tai yhteisenä (vapaus valita sopimuksen tekotapa ja velvoite perustella yhteisen sopimuksen teko). Tapaus, jossa hankinta sisältää samalla kertaa palveluja ja rakennustöitä, ratkaistaan soveltamalla sopimuksen varsinaisen kohteen perustetta, kuten komission ehdotuksessa mainitaan. Tarkistuksessa myös selkeytetään tätä sääntöä erityistapauksessa, jossa kiinteistöhoitoalan palvelut käsittävät rakennustöitä; sen sisältö kuuluisi pikemminkin johdanto-osaan. Lisäksi olisi huomautettava, että tarkistuksen rajoittaminen ainoastaan rakennustöiden toteuttamiseen ei ole perusteltua.

Näin ollen komissio muotoilee uudelleen tarkistukset 7, 142, 171–145 yhdeksi johdanto-osan kappaleeksi:

"(10) Koska julkisia rakennusurakoita koskevat sopimukset ovat erilaisia, hankintaviranomaisten on voitava tehdä joko erillinen tai yhteinen sopimus rakennustöiden toteuttamisesta ja suunnittelupalveluista. Tällä direktiivillä ei pyritä säättämään joko erillisen tai yhteisen sopimuksen tekemisestä. Päätös sopi-

muksen tekemisestä joko erillisenä tai yhteisenä on tehtävä laadullisiin ja taloudellisiin perusteisiin, jotka voidaan määritellä kansallisessa lainsäädännössä.

Sopimusta voidaan pitää julkista rakennusurakkaa koskevana sopimuksena vain, jos sen nimenomaisena kohteena on liitteessä I tarkoitettujen toimintojen toteuttaminen, vaikka sopimus voikin käsittää näiden toimintojen toteuttamiseksi välttämättömiä muita palveluja. Julkisia palveluhankintoja koskevat sopimukset voivat tietyissä tapauksissa, erityisesti kiinteistöhoitopalvelujen alalla, sisältää rakennustöitä; näillä töillä, jos ne ovat toisarvoisia ja näin ollen ainoastaan sopimuksen varsinaista kohdetta mahdollisesti seuraavia tai täydentäviä, ei voida kuitenkaan perustella sopimuksen luokittelua julkista rakennusurakkaa koskevaksi sopimukseksi."

Tarkistukset 9 ja 137 koskevat kilpailevaa neuvottelumenettelyä, ja tarkistus 138 keskinäisen keskustelun uutta mahdollisuutta.

Tarkistuksella 9 muutetaan johdanto-osan 18 kappaletta sen täsmentämiseksi, että kilpailevassa neuvottelumenettelyssä neuvottelut päättyvät kuulemisen päättyessä ilman, että lopullista tarjouseritelmää (välttämättä) laaditaan.

Tarkistuksella 137 pyritään pääasiassa

1. tekemään ratkaisuluonnoksesta pakollinen. Kuultuaan asianosaisia tahoja komissio katsoo, että velvoite vaatia ratkaisuluonnosta aiheuttaisi lainsäädännöllisiä ongelmia ja saattaisi johtaa parhaiden ratkaisujen kuorimiseen päältä (aineettoman omaisuuden "varkaudet", joita ei voida estää). Näin ollen komissio ei hyväksy tätä velvoitetta.
2. vahvistamaan taloudellisten toimijoiden toimittamien tietojen luottamuksellisuutta. Jotta lainsäätämiseen osallistuvien toimielinten välinen yhteisymmärrys saavutettaisiin, hankintaviranomaisille olisi jätettävä mahdollisuus välittää yhden osanottajan antamat tiedot muille osanottajille siten, että tämä mahdollisuus rajataan ainoastaan tapauksiin, joissa kyseinen osanottaja on antanut suostumuksensa tietojen välittämiseksi.
3. rajoittamaan neuvottelut keskusteluvaiheen aikana muihin kuin taloudellisiin näkökohtiin. Jos tällä tarkistuksella pyritään tosiasiallisesti rajoittamaan aiheet, joita voidaan käsitellä keskusteluvaiheen aikana, ainoastaan muihin kuin taloudellisiin näkökohtiin, tämä tarkistus ei ole hyväksyttävä. Komission lähestymistapa nimittäin on se, että jotta menettelystä olisi hyötyä, keskusteluvaiheessa on voitava keskustella kaikista hankkeen näkökohdista.

⁽¹⁾ Asia C-331/92, tuomio 19. huhtikuuta 1994, Kok. 1994, s. I-1329.

4. laajentamaan jo olemassa olevia tai ottamaan käyttöön uusia mahdollisuuksia, joilla hankintaviranomainen voi muuttaa sopimuseritelmiä, myöntämisperusteita ja niiden painotusta (viimeksi mainitun osalta tarkistus on epäselvä, sillä siinä viitataan sekä nimenomaisesti painotukseen että pelkkään perusteiden tärkeysjärjestykseen). Komission alkuperäisessä ehdotuksessa säädettiin mahdollisuudesta muuttaa myöntämisperusteita, jos ne eivät enää sopisi lopullisessa tarjous-eritelmässä olevaan ratkaisuun. On kuitenkin osoittautunut, että – parhaiden ratkaisujen päältä poimimista koskevien laajalle levinneiden pelkojen huomioon ottamiseksi ja lain-säättämiseen osallistuvien toimielinten välisen yhteisymmärryksen saavuttamiseksi – on hylättävä ajatus siitä, että tarjous-eritelmiä voitaisiin laatia lopulliseksi keskusteluvaiheen jälkeen useampien ratkaisujen mahdollisen yhdistelmän perusteella. Siksi mahdollisuus muuttaa myöntämisperusteita menettelyn aikana aiheuttaisi vakavan manipuloinnin vaaran.
5. ottamaan käyttöön osanottajille maksettava pakollinen korvaus kuluista (jonka arvo ei saa ylittää yhteensä 15:tä prosenttia sopimuksen arvioidusta arvosta). Osanottajille maksettavan pakollisen korvauksen periaate voidaan hyväksyä, varsinkin kun keskustelujen toteuttamiseen liittyvien kustannusten takia hankintaviranomaiset voivat päätyä varaamaan tämän uuden menettelyn käyttämisen erityisen monitahoisiin julkisiin hankintasopimuksiin. Toissijaisuussyistä ei sen sijaan olisi säädettävä maksettavista määristä.

Tarkistuksella 138 lisätään uusi 30 a artikla, jossa säädetään, että ”jos kyseessä on tarjouspyyntömenettely, jonka tavoitteena on luoda julkisen ja yksityisen tahon välinen kumppanuus”, hankintaviranomainen ja taloudellisesti edullisimman tarjouksen esittänyt tarjoaja voivat keskustella keskenään, kunhan tällä keskinäisellä keskustelulla ei muuteta merkittävästi taloudellisesti edullisimman tarjouksen perusnäkökohtia eikä vääristetä kilpailua. Vaikka tarkistus onkin tällä kohtaa epäselvä, näyttäisi siltä, että tämä mahdollisuus otettaisiin käyttöön kaikissa tarjousmenettelyjen muodoissa.

Jos tämä tarkistuksen osa koskee kaikkia menettelyjä eikä ainoastaan kilpailevan neuvottelumenettelyn viimeistä vaihetta, sitä ei voida hyväksyä. Uusi kilpaileva neuvottelumenettely on nimittäin otettu käyttöön nimenomaan siksi, että voidaan ottaa huomioon muun muassa joustavuutta koskevat tarpeet, joita voi liittyä julkisen ja yksityisen tahon välisten kumppanuuksien luomisen käsittäviin hankkeisiin.

Sen sijaan tarkistuksen taustalla oleva ajatus, jonka mukaan saattaa osoittautua tarpeelliseksi selvittää tiettyjä näkökohtia taloudellisesti edullisimmaksi todetussa tarjouksessa tai vahvistamaan siinä olevat sitoumukset, voidaan hyväksyä, jos siihen

liitetään asianmukaiset suojalausekkeet erityisesti sen varmistamiseksi, että tämä ei johda tarjouksen tai hankintasopimuksen sisällön olennaiseen muuttumiseen sellaisena kuin siitä on annettu kilpailuilmoitus, kilpailun vääristymiseen tai syrjinnän ilmenemiseen. On myös varmistettava, että nämä selvennykset eivät tarkoita muita tarjoajia kuin taloudellisesti edullisimman tarjouksen jättänyttä tarjoajaa. Tältä osin tarkistuksen ajatus voidaan hyväksyä muotoilemalla johdanto-osan 18 kappale ja itse 30 artikla uudelleen tarkoituksenmukaisesti.

Komissio ottaa huomioon tarkistukset 9, 137 ja 138 muotoilemalla ne uudelleen seuraavasti:

Johdanto-osan 27 kappale: ”(27) Hankintaviranomaisten voi erityisen monitahoisten sopimusten osalta olla objektiivisesti mahdotonta määritellä sopivat keinot tarpeidensa tyydyttämiseksi tai arvioida, mitä teknisiä ja/tai taloudellisia ja oikeudellisia ratkaisuja sopimus voi tarjota ilman, että niitä kohtaan voitaisiin esittää kritiikkiä. Tällainen tilanne voi syntyä erityisesti toteutettaessa merkittäviä integroitua liikenneinfrastruktuurihankkeita, mittavia tietoverkkoja sekä hankkeita, joihin liittyy monimuotoista rahoitusta ja joiden rahoituksellista ja oikeudellista koostumusta ei voida ennakoita. Jos sopimusta ei voida tehdä avointa tai rajoitettua menettelyä käyttämällä, olisi säädettävä joustavasta menettelystä, joka säilyttää samalla kertaa kilpailun taloudellisten toimijoiden välillä ja hankintaviranomaisten tarpeen keskustella jokaisen ehdokkaan kanssa kaikista hankintaan liittyvistä näkökohdista. Tätä menettelyä ei kuitenkaan pidä käyttää väärin kilpailua rajoittavalla tai vääristävällä tavalla, erityisesti muuttamalla tarjousten perustekijöitä tai määräämällä valitulle tarjoajalle uusia olennaisia tekijöitä tai ottamalla mukaan muu kuin taloudellisesti edullisimman tarjouksen perusteella valittu tarjoaja.”

”1 artikla

Määritelmät

1. Tässä direktiivissä sovelletaan 2–12 kohdan määritelmiä.

8. ...

’Kilpailullinen neuvottelumenettely’ on menettely, johon kaikki taloudelliset toimijat voivat pyytää saada osallistua ja jossa hankintaviranomainen neuvottelee menettelyyn hyväksytyjen hakijoiden kanssa löytääkseen ratkaisun tai useampia ratkaisuja, jotka vastaavat hankintaviranomaisen tarpeita ja joiden perusteella valittuja hakijoita pyydetään tekemään tarjouksensa.

...”

”30 artikla

Kilpailullinen neuvottelumenettely

1. Jäsenvaltiot voivat säätää, että mikäli hankintaviranomaiset katsovat, että sopimusta ei pystytä tekemään avoimen tai rajoitetun menettelyn avulla, ne voivat tämän artiklan säännösten mukaisesti noudattaa kilpailullista neuvottelumenettelyä:

- a) jos ne eivät objektiivisesti pysty määrittämään 24 artiklan 3 kohdan b, c tai d alakohdan mukaisesti tarpeitaan ja tavoitteitaan tyydyttäviä teknisiä keinoja ja/tai
- b) jos ne eivät objektiivisesti pysty määrittämään hankkeen oikeudellisia ja/tai rahoituksellisia järjestelyjä.

Julkisen hankintasopimuksen tekemisen ainoa peruste on taloudellisesti edullisimman tarjouksen valitseminen.

2. Hankintaviranomaiset julkaisevat hankintasopimuksesta ilmoituksen, jossa ne tiedottavat kyseisessä ilmoituksessa ja/tai havainnollistavassa asiakirjassa määritellyistä tarpeistaan ja vaatimuksistaan.

3. Hankintaviranomaiset aloittavat 43 a–52 artiklojen asiaan kuuluvien säännösten mukaisesti valittujen ehdokkaiden kanssa neuvottelumenettelyn, jonka tarkoituksena on kartoittaa ja määritellä parhaat keinot hankintaviranomaisen tarpeiden tyydyttämiseksi. Hankintaviranomaiset voivat neuvottelumenettelyn kuluessa keskustella valittujen ehdokkaiden kanssa kaikista hankintasopimukseen liittyvistä näkökohdista.

Neuvottelumenettelyn aikana hankintaviranomaiset huolehtivat kaikkien tarjoajien tasapuolisesta kohtelusta. Ne eivät missään tapauksessa saa antaa syrjivällä tavalla tietoja, jotka saattavat asettaa jonkun tarjoajan muita edullisempaan asemaan.

Hankintaviranomaiset eivät saa paljastaa muille osallistujille jonkin neuvottelumenettelyyn osallistuvan ehdokkaan ehdottamia ratkaisuja tai antamia luottamuksellisia tietoja ilman tämän suostumusta.

4. Hankintaviranomaiset voivat määrätä, että neuvottelumenettely tapahtuu vaiheittain siten, että neuvoteltavien ratkaisujen määrää supistetaan neuvotteluvaiheen aikana soveltamalla hankintailmoituksessa tai havainnollistavassa asiakirjassa ilmoitettuja sopimuksen tekoperusteita. Kyseisen mahdollisuuden käyttämisestä on ilmoitettava hankintasopimusta koskevassa ilmoituksessa tai havainnollistavassa asiakirjassa.

5. Hankintaviranomainen jatkaa neuvottelumenettelyä, kunnes kykenee ratkaisuvaihtoehtoja tarvittaessa vertailtuaan kar-

toittamaan sen ratkaisumallin tai ne ratkaisumallit, joilla kyetään täyttämään sen tarpeet.

6. Kun hankintaviranomaiset ovat julistaneet neuvottelumenettelyn päättyneeksi ja tiedottaneet siitä osallistujille, ne pyytävät näiltä lopullisen tarjouksen neuvottelumenettelyn aikana esitettyjen ja määritettyjen ratkaisujen pohjalta. Tarjouksessa on oltava kaikki hankkeen toteuttamiseksi pyydetty ja tarpeelliset osat.

Tarjouksia voidaan hankintaviranomaisen pyynnöstä selkeyttää ja täsmentää. Näillä täsmennyksillä, selkeytyksillä tai täydennyksillä ei kuitenkaan voida muuttaa tarjouksen tai tarjouspyynnön perustekijöitä, joiden muuttaminen saattaa vääristää kilpailua tai aiheuttaa syrjintää.

7. Hankintaviranomaiset arvioivat saadut tarjoukset hankintailmoituksessa vahvistettujen sopimuksen tekoperusteiden mukaan ja valitsevat taloudellisesti edullisimman tarjouksen 53 artiklan mukaisesti.

Tarjoaja, jonka on todettu tehneen taloudellisesti edullisimman tarjouksen, voi hankintaviranomaisen pyynnöstä joutua täsmentämään tarjoukseensa liittyviä näkökohtia tai vahvistamaan tarjouksessa olevat sitoumukset edellyttäen, että tämä ei muuta tarjouksen tai tarjouskilpailun olennaisia tekijöitä, vääristä kilpailua tai aiheuta syrjintää.

8. Hankintaviranomaiset voivat luovuttaa palkintoja tai maksuja neuvottelumenettelyn osanottajille.”

Tarkistukset 45, 46, 47–123 ja 109 koskevat 24 artiklaa, joka koskee teknisiä eritelmiä, joita käytetään hankintaviranomaisen tarvitsemien rakennusurakoiden, tavaroiden ja/tai palvelujen määrittämisessä.

Tarkistuksella 45 lisätään viittaus eurooppalaisiin ympäristömerkkeihin pakolliseksi viittaukseksi, mitä ei voida hyväksyä, koska ympäristömerkkejä koskevassa yhteisön politiikassa eurooppalaisia monikansallisia ja kansallisia ympäristömerkkejä ei ole asetettu tärkeysjärjestykseen.

Lisäksi tarkistuksessa esitetään, että tekniset eritelmat on voitava laatia tuotteen elinkaarensa aikana aiheuttamien ympäristövaikutusten perusteella. Komissio kannattaa tätä lähestymistapaa.

Tarkistuksella lisätään myös uusi ”vastaavan standardin” määritelmä, jossa on puolestaan kyse vastaavan ratkaisun takaavasta tarjouksesta.

Tarkistuksella 46 muutetaan 24 artiklaa siten, että siinä täsmennetään, että hankintaviranomainen ei saa hylätä tarjousta, jos tarjoaja on osoittanut sille, että tarjous täyttää hankintaa koskevat vaatimukset vastaavalla tavalla. Lisäksi tarkistuksella varmistetaan, että keinoja osoittaa vastaavuus on mahdollisimman monta, ja taataan, että tarjoajalle annetaan riittävät tiedot siitä, miksi tarjous ei ole vastaava. Viimeinen kohta otetaan yleisesti huomioon 41 artiklan 2 kohdassa.

Tarkistuksilla 47–123 pyritään välttämään syrjintä, joka aiheutuu tiettyyn alkuperään tai tuotantoon tai toimitukseen osallistuvaan taloudelliseen toimittajaan viittaamisesta.

Tarkistuksella 109 lisätään liitteessä VI tarkoitettujen teknisten eritelmien määritelmiin ympäristönäkökohdat, ympäristövaikutukset sekä tuotantoprosessit ja -menetelmät.

Tällä tarkistuksen osalla täsmennetään ehdotustekstiä julkisista hankinnoista ja ympäristönäkökohdista annetun komission tiedonannon⁽¹⁾ mukaisesti, ja se on näin ollen hyväksyttävissä uudelleen muotoiltuna.

Sen sijaan yhteensopivuus ympäristön kanssa ei ole sellaisenaan eritelmä; se voi kuitenkin antaa aihetta laatia tekniset eritelmät ympäristönäkökohtien mukaan. Sama koskee ympäristövaikutuksia.

Tarkistuksella lisätään myös suunnittelu- ja käyttövaatimukset mukaan luettuna vammaiskäyttö.

Komissio hyväksyy tarkistukset 45, 46, 47–123 ja 109 johdanto-osan 25 kappaleeseen (entinen 17 kappale), 24 artiklaan, 41 artiklaan (uudelleen järjesteltynä) ja liitteeseen VI muotoiltuina uudelleen seuraavasti:

Johdanto-osan 25 kappale: "(25) Julkisten hankintayksikköjen laatimien teknisten eritelmien on oltava sellaisia, että julkiset hankinnat ovat avoimia kilpailulle. Sen vuoksi on oltava mahdollisuus esittää tarjouksia, jotka perustuvat moniin erilaisiin teknisiin ratkaisuihin. Tekniset eritelmät on näin ollen voitava laatia toisaalta suorituskyvyn ja toimintaa koskevien vaatimusten mukaisesti, mutta toisaalta, jos viitataan eurooppalaiseen standardiin – tai sellaisen puuttuessa kansalliseen standardiin – hankintaviranomaisten on otettava huomioon myös muihin vastaaviin ratkaisuihin perustuvat tarjoukset. Vastavuuden osoittamiseksi tarjoajat voivat esittää minkä tahansa tyyppisiä todisteita. Jos hankintaviranomaiset katsovat, että vastaavuutta ei tiettyssä tapauksessa ole, niiden on voitava perustella asiaa koskeva päätöksensä.

Hankintaviranomaiset, jotka haluavat määrittellä ympäristövaatimuksia tietyn sopimuksen teknisissä eritelmissä, voivat mää-

rätä tiettyjen tuote- tai palveluryhmien ympäristöystävällisyyttä ja/tai -vaikutuksia koskevista ominaisuuksista. Ne voivat halutessaan käyttää yksityiskohtaisia eritelmiä tai niiden osia, jotka soveltuvat tarvittavien hankintojen tai suoritteiden määrittelyyn sellaisina kuin ne on määritelty ympäristömerkeissä, esimerkiksi eurooppalaisessa ympäristömerkissä, (moni)kansallisissa ympäristömerkeissä tai muissa ympäristömerkeissä, jos merkkiä koskevat vaatimukset on kehitetty ja hyväksytty tieteellisiin tutkimuksiin perustuvien tietojen pohjalta prosessissa, johon kaikki asianomaiset tahot, kuten viranomaiset, kuluttajat, valmistajat, vähittäiskaupan edustajat ja ympäristöjärjestöt voivat osallistua, ja jos merkki on kaikkien asianomaisten osapuolten saatavilla ja käytettävissä."

"24 artikla

Tekniset eritelmät

1. Liitteen VI 1 kohdassa määritellyt tekniset eritelmät ovat hankintasopimusta koskevissa asiakirjoissa kuten hankintailmoituksessa, tarjouseritelmässä tai täydentävissä asiakirjoissa.

2. Teknisten eritelmien on mahdollistettava tarjoajille yhtäläiset mahdollisuudet esittää tarjous, eivätkä ne saa perusteettomasti haitata julkisten hankintojen avaamista kilpailulle.

3. Rajoittamatta oikeudellisesti sitovien teknisten sääntöjen soveltamista, sikäli kuin ne ovat yhteisön oikeuden mukaisia, tekniset eritelmät on laadittava:

a) joko viittaamalla liitteessä VI määriteltyihin eritelmiin ja tässä luetellussa etusijajärjestyksessä kansallisiin standardeihin, joilla saatetaan voimaan eurooppalaisia standardeja, eurooppalaisiin teknisiin hyväksyntöihin, yhteisiin teknisiin eritelmiin, kansainvälisiin standardeihin, muihin eurooppalaisten standardointielinten laatimiin teknisiin viittaajajärjestelmiin, tai jos näitä ei ole, kansallisiin standardeihin, kansallisiin teknisiin hyväksyntöihin tai kansallisiin suunniteluun, laskentaan ja rakennusurakoiden toteuttamiseen sekä tuotteiden tuottamiseen liittyviin teknisiin eritelmiin. Jokaiseen viittaukseen liitetään ilmaisu 'tai vastaava'.

b) tai suorituskyvyn tai toiminnallisten vaatimusten perusteella; näihin voi sisältyä ympäristöominaisuuksia. Niiden on oltava riittävän täsmällisiä, jotta tarjoajat pystyvät määrittämään hankintasopimuksen kohteen ja jotta hankintaviranomaiset pystyvät tekemään kyseisen hankintasopimuksen.

c) tai b alakohdassa tarkoitettujen suorituskyvyn tai toiminnallisten vaatimusten perusteella viittaamalla vaatimustenmukaisuusolehtamana a alakohdassa mainittuihin eritelmiin.

(¹) Komission tulkitseva tiedonanto julkisiin hankintoihin sovellettavasta yhteisön lainsäädännöstä ja mahdollisuuksista ottaa ympäristönäkökohdat huomioon julkisissa hankinnoissa (EYVL C 333, 28.11.2001, s. 13).

d) tai viittaamalla a alakohdan eritelmiin tiettyjen ominaisuuksien osalta ja viittaamalla b alakohdan suorituskykyyn ja toiminnallisiin vaatimuksiin muiden ominaisuuksien osalta.

4. Käyttäessään mahdollisuutta viitata 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin eritelmiin hankintaviranomaiset eivät kuitenkaan saa hylätä tarjousta sillä perusteella, että tarjotut tuotteet tai palvelut eivät ole mainittujen eritelmien mukaisia, jos tarjoaja osoittaa tarjouksessaan millä tahansa hankintaviranomaista tyydyttävällä, tarkoitukseen soveltuvalla tavalla, että ehdotetut ratkaisut täyttävät vastaavalla tavalla teknisissä eritelmissä määritetyt vaatimukset.

Tarkoitukseen soveltuvana tapana voidaan pitää valmistajan teknisiä asiakirjoja tai tunnustetun elimen laatimaa testausselostusta.

5. Käyttäessään 3 kohdassa säädettyä mahdollisuutta asettaa suorituskykyä koskevia tai toiminnallisia vaatimuksia hankintaviranomainen ei saa hylätä tarjousta tuotteista, palveluista tai rakennusurakoista, jotka ovat kansallisesti voimaan saatetun eurooppalaisen standardin, eurooppalaisen teknisen hyväksynnän, yhteisen teknisen eritelmän, kansainvälisen standardin tai eurooppalaisen standardointielimen laatiman teknisen viitejärjestelmän mukaisia, jos nämä eritelmät koskevat niiden edellyttämiä suorituskykyä koskevia tai toiminnallisia vaatimuksia.

Tarjoajan on millä tahansa tarkoitukseen soveltuvalla tavalla osoitettava tarjouksessaan hankintaviranomaisen tyydytykseksi, että standardin mukainen tuote, palvelu tai urakka täyttää hankintaviranomaisen toiminnalliset tai suorituskykyä koskevat vaatimukset.

Tarkoitukseen soveltuvana tapana voidaan pitää valmistajan teknisiä asiakirjoja tai tunnustetun elimen laatimaa testausselostusta.

5 a Määrätessään 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja suorituskykyä tai toiminnallisia vaatimuksia koskevia ympäristöominaisuuksia hankintaviranomainen voi käyttää eurooppalaisissa ympäristömerkeissä, (moni)kansallisissa ympäristömerkeissä tai muissa ympäristömerkeissä määriteltyjä yksityiskohdaisia eritelmiä tai tarvittaessa niiden osia, jotka ovat soveltuvia sopimuksen kohteena olevien hankintojen tai tuotteiden määrittelyyn, jos merkkiä koskevat vaatimukset on kehitetty tieteellisen tiedon pohjalta ja hyväksytyt prosessissa, johon kaikki asianomaiset tahot, kuten viranomaiset, kuluttajat, valmistajat, vähittäiskaupan edustajat ja ympäristöjärjestöt voivat osallistua, ja jos merkki on kaikkien asianomaisten osapuolten saatavilla ja käytettävissä.

Hankintaviranomaiset voivat ilmoittaa, että ympäristömerkillä varustettujen tuotteiden tai palvelujen oletetaan täyttävän tarjouseritelmässä määritellyt tekniset eritelmät; niiden on hyväksyttävä kaikki muut tarkoitukseen soveltuvat todistuskeinot, kuten valmistajan tekniset asiakirjat tai tunnustetun elimen laatima testausselostus.

6. Tässä artiklassa tarkoitetaan 'tunnustetuilla elimillä' testaus- ja kalibrointilaboratorioita ja tarkastus- ja sertifiointielimiä, jotka noudattavat sovellettavia eurooppalaisia standardeja.

Hankintaviranomaisten on hyväksyttävä muissa jäsenvaltioissa olevien tunnustettujen elinten antamat todistukset.

7. Teknisissä eritelmissä ei saa mainita tiettyä valmistajaa tai tiettyä alkuperää olevia tuotteita tai erityistä menetelmää eikä viitata tavaramerkkiin, patentiin tai tyyppiin tai tiettyyn alkuperään tai tuotantoon siten, että maininta suosisi tai sulki pois tiettyjä yrityksiä tai tiettyjä tuotteita, paitsi, jos tämä on perusteltua hankintasopimuksen kohteen vuoksi. Maininta tai viittaus on poikkeuksellisesti sallittu siinä tapauksessa, että hankintasopimuksen kohdetta ei ole mahdollista riittävän täsmällisesti ja täysin selvästi kuvata 3 ja 4 kohtaa soveltamalla; mainintaan tai viittaukseen on liitettävä ilmaisu 'tai vastaava'.

"41 artikla

Ehdokkaille ja tarjoajille tiedottaminen

1. Hankintaviranomaisten on ilmoitettava ehdokkaille ja tarjoajille mahdollisimman nopeasti ja pyydettyä kirjallisesti päätökset, jotka koskevat puite- tai hankintasopimuksen tekemistä, mukaan lukien seikat, joiden perusteella ne ovat päättäneet olla tekemättä puitesopimusta tai tarjouskilpailun kohteena ollutta sopimusta tai aloittaa menettelyn uudelleen.

2. Hankintaviranomaisen on mahdollisimman nopeasti ilmoitettava jokaiselle hylätylle ehdokkaalle tai tarjoajalle, joka sitä on pyytänyt, seikat, joiden perusteella asianomaisen ehdokkuus tai tarjous on hylätty, sekä jokaiselle hyväksyttävän tarjouksen tehneelle tarjoajalle valitun tarjouksen ominaisuudet ja suhteelliset edut sekä sopimuspuoleksi valitun tarjoajan nimi tai puitesopimuksen osapuolet. Määräaika ei missään tapauksessa saa ylittää 15:tä päivää asiaa koskevan kirjallisen pyynnön vastaanottamisesta.

Hankintaviranomaiset voivat kuitenkin päättää, että tiettyjä ensimmäisessä alakohdassa mainittuja tehtyjä puite- tai hankintasopimuksia koskevia tietoja ei anneta, jos niiden julkaiseminen olisi esteenä lainsäädännön soveltamiselle tai olisi muulla tavoin yleisen edun vastaista tai vaarantaisi julkisten tai yksityisten taloudellisten toimijoiden oikeudet kaupalliset edut taikka voisi haitata niiden välistä rehellistä kilpailua."

"LIITE VI

TIETTYJEN TEKNISTEN ERITELMIEN MÄÄRITELMÄT

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1. a) 'teknisellä eritelmällä' julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten ollessa kyseessä: tuotteelta tai palvelulta edellytetyt ominaisuudet määrittävässä asiakirjassa olevaa erittelyä, joihin ominaisuuksiin kuuluvat laatutaso, ympäristönäkökohdat, suunnittelu- ja käyttövaatimukset (mukaan luettuna vammaiskäyttö), vaatimustenmukaisuuden, käyttöön soveltuvuuden ja tuotteen käytön arvioinnin tasot, tuotteen turvallisuus tai mitat, mukaan lukien tuotteeseen kohdistuvat vaatimukset myyntinimityksen, termistön, tunnusten, testauksen ja testausmenetelmien, pakkauksen, merkitsemisen, etiketöinnin, käyttöohjeiden, tuotantoprosessien ja -menetelmien osalta, sekä vaatimustenmukaisuuden arviointimenetelmät.
- b) 'teknisillä eritelmillä' julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten ollessa kyseessä: teknisten vaatimusten kokonaisuutta, joka sisältyy erityisesti tarjouseritelmään ja jossa määritellään materiaalilta, tuotteelta tai tavaralta vaadittavat ominaisuudet ja jonka avulla voidaan puolueettomasti kuvailla materiaali, tuote tai tavara siten, että se täyttää hankintayksikön sille asettaman käyttötarkoituksen. Näihin ominaisuuksiin kuuluvat ympäristönäkökohdat, suunnittelu- ja käyttövaatimukset (mukaan luettuna vammaiskäyttö), vaatimustenmukaisuuden arviointitaso, käyttöön soveltuvuus, turvallisuus tai mitat, mukaan lukien laadunvarmistusmenettelyt, termistö, tunnukset, testaukset ja testausmenetelmät, pakkaus, merkitseminen ja etiketöinti sekä tuotantoprosessit ja -menetelmät. Ne sisältävät myös sääntöjä, jotka koskevat rakennusurakan suunnittelua ja hinnoittelua, testausta, tarkastusta ja hyväksymistä sekä rakennusmenetelmiä tai -tekniikkaa ja kaikkia muita teknisiä edellytyksiä, jotka hankintaviranomainen voi yleisten tai erityisten määräysten nojalla asettaa valmiille työlle ja siihen kuuluville materiaaleille tai osille.
2. 'standardilla': tunnustetun standardointielimen toistuvaa tai jatkuvaa käyttöä varten hyväksymää teknistä eritelmää, jonka noudattaminen ei ole pakollista ja joka kuuluu yhteen seuraavista luokista:

— 'kansainvälinen standardi': kansainvälisen standardointijärjestön antama standardi, joka on asetettu yleiseen käyttöön,

— 'eurooppalainen standardi': eurooppalaisen standardointielimen antama standardi, joka on asetettu yleiseen käyttöön,

— 'kansallinen standardi': kansallisen standardointielimen antama standardi, joka on asetettu yleiseen käyttöön.

3. 'eurooppalaisella teknisellä hyväksymisellä': tuotteen kelpoisuudesta tiettyyn käyttötarkoitukseen annettua myönteistä teknistä lausuntoa, joka perustuu rakennustyössä sovellettavien olennaisten vaatimusten täyttymiseen ottaen huomioon tuotteen perusominaisuudet ja sen nimenomaiset käyttö- ja soveltamisolosuhteet. Eurooppalaisen teknisen hyväksynnän antaa jäsenvaltion tätä tarkoitusta varten hyväksymä laitos.
4. 'yhteisellä teknisellä eritelmällä': teknistä eritelmää, joka on laadittu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä julkaistun jäsenvaltioiden hyväksymän menettelyn mukaisesti;
5. 'teknisellä viitteellä': Euroopan standardointielinten laatimia asiakirjoja, jotka ovat muita kuin virallisia standardeja ja jotka laaditaan markkinoiden kehittymiseen mukautettuina menettelyä noudattaen."

Tarkistukset 10 ja 127 koskevat hankintasopimuksen toteuttamisen ehtoja.

Tarkistus 10 sisältää muutoksia johdanto-osan 22 kappaleeseen, ja niillä on tarkoitus selventää edelleen, että hankintasopimuksen toteuttamisen ehdot eivät saa olla syrjiviä ja että niiden tavoitteena voi muun muassa olla erityisten ympäristöä koskevien tavoitteiden saavuttaminen.

Tarkistuksen ensimmäisellä osalla muutetaan komission sanamuotoa ("jos ne eivät välittömästi tai välillisesti syrji"). Komission käyttämä sanamuoto on peräisin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä (tuomio asiassa "Beentjes" ⁽¹⁾) eikä sitä pitäisi näin ollen muuttaa, koska se ei edes rajoita tarkistuksen toisessa osassa tarkoitettua ympäristönäkökohtien huomioon ottamista, jonka periaate on täysin hyväksyttävissä.

Tarkistuksen 127 tarkoitus on edelleen vahvistaa yhdenvertaista kohtelua, syrjimättömyyttä ja avoimuutta koskevien periaatteiden noudattamista silloin, kun hankintaviranomaiset vaativat julkisten hankintojen toteuttamiselle erityisehtoja. Tällä tarkistuksella itse asiassa täsmennetään omassa säännöksessään asia, joka jo sisältyy 2 artiklassa olevaan säännökseen, jonka soveltamisala on yleinen.

Komissio siis hyväksyy tarkistukset 10 ja 127 seuraavissa muodoissa, joissa otetaan huomioon myös tilaisuus helpottaa lain-säättämiseen osallistuvien toimielinten välisen yhteisymmärryksen saavuttamista.

⁽¹⁾ Asia 31/87, tuomio 20. syyskuuta 1988, Kok. 1988, s. 4635.

Johdanto-osan 29 kappale: "(29) Hankintasopimuksen toteuttamisen ehdot ovat yhteensopivat direktiivin kanssa, jos ne eivät ole välittömästi tai välillisesti syrjiviä ja jos ne on mainittu hankintailmoituksessa tai tarjouseritelmässä. Niillä voidaan pyrkiä tukemaan ammatillista koulutusta työmaalla, erityisistä työllistymisvaikeuksista kärsivien henkilöiden työllistämistä, torjumaan työttömyyttä tai edistämään ympäristönsuojelua sekä luomaan velvoitteita, joita sovellettaisiin sopimusten toteuttamisessa ja jotka koskisivat erityisesti pitkäaikaistyöttömien palvelukseen ottamista tai työttömien tai nuorten kouluttamista koskevien toimenpiteiden täytäntöönpanoa, Kansainvälisen työjärjestön perustavanlaatuisten sopimusten säännösten sisällön noudattamista olettaen, ettei niitä ole pantu kansallisessa lainsäädännössä täytäntöön, tai sellaisen vammaisten tietyn vähimmäismäärän palvelukseen ottamista, joka ylittää kansallisen lainsäädännön vaatimukset."

"26 a artikla

Hankintasopimuksen toteuttamisen ehdot

Hankintaviranomaiset voivat vaatia hankintasopimuksen toteuttamiselle erityisehtoja edellyttäen, että nämä ehdot ovat yhteisön oikeuden mukaisia ja että ne on ilmoitettu hankintailmoituksessa tai tarjouseritelmässä. Hankintasopimuksen toteuttamisen ehdoissa voidaan käsitellä muun muassa sosiaalisia ja ympäristönäkökohtia."

Tarkistukset 11 ja 51 koskevat sosiaaliseen suojeluun liittyvien säännösten noudattamista.

Tarkistuksella 11 lisätään uusi johdanto-osaa kappale, jossa muistutetaan, että työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon annettu direktiiviä (96/71/EY), jossa asetetaan työsuojelua koskevat vähimmäisehdot, joita tarjoajien on noudatettava siinä maassa, jossa suorite toteutetaan, sovelletaan. Tämä tarkistus liittyy siihen, mitä komissio itse muistutti sosiaalisten näkökohtien ottamisesta huomioon julkisissa hankinnoissa 15. lokakuuta 2001 antamassaan tiedonannossa⁽¹⁾. Se lisää tarjoajille annettavaa tietoa ja tuo näin lisäarvoa.

Tarkituksen 51 tarkoitus on velvoittaa tarjoajat noudattamaan sosiaalilainsäädäntöä, mukaan lukien kollektiiviset ja henkilökohtaiset oikeudet, oikeuskäytäntö ja yleissitoviksi julistetut työehtosopimukset. Nämä velvoitteet eivät saa estää soveltamasta edullisempia työsuojelua ja työoloja koskevia säännöksiä.

On kiistatonta, että julkisiin hankintamenettelyihin osallistuvien yritysten on noudatettava sijoittautumismaassa ja tarvittaessa suoritteiden toteutuspaikalla sovellettavaa sosiaalilainsäädäntöä

⁽¹⁾ Komission tulkitseva tiedonanto julkisiin hankintoihin sovellettavasta yhteisön lainsäädännöstä ja mahdollisuuksista ottaa sosiaaliset näkökohdat huomioon julkisissa hankinnoissa (EYVL C 333, 28.11.2001, s. 27).

(vrt. julkisten hankintojen sosiaalisista näkökohdista 15. lokakuuta 2001 annettu komission tiedonanto). Tämä sovellettavaa oikeutta koskeva muistutus voisi olla johdanto-osassa omana kappaleenaan; sen ei kuitenkaan pitäisi sijaita artiklaosassa, sillä julkisia hankintoja koskevien direktiivien tavoitteena on koordinoita hankintamenettelyjä eikä asettaa yrityksille sosiaalilainsäädäntöä koskevia tai muita velvoitteita.

Komissio katsoo, että tarkistuksen taustalla oleva huoli on riittävästi huomioitu edellä mainitussa johdanto-osan 29 kappaleessa sekä jäljempänä olevassa johdanto-osan 30 kappaleessa.

Näin ollen komissio hyväksyy tarkistukset 11 ja 51 lisäämällä johdanto-osaan seuraavan kappaleen:

"(30) Julkisia hankintoja koskevaa sopimusta täytäntöön pantaessa sovelletaan sosiaali- ja työturvallisuusalan voimassa olevia sekä kansallisia että yhteisön säädöksiä, sääntöjä ja työehtosopimuksia edellyttäen, että kyseiset säännöt sekä niiden soveltaminen ovat yhteisön oikeuden mukaisia. Rajat ylittävissä tapauksissa, joissa jonkin jäsenvaltion työntekijät suorittavat palveluja toisessa jäsenvaltiossa julkisia hankintoja koskevan sopimuksen panemiseksi täytäntöön, palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16 päivänä joulukuuta 1996 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 96/71/EY⁽²⁾ esitetään edellytykset, joita vastaanottajamaan on noudatettava kyseisten lähetettyjen työntekijöiden osalta. Sovellettavan kansallisen oikeuden mukaan näiden velvoitteiden noudattamatta jättämisen voidaan katsoa olevan vakava virhe tai taloudellisen toimijan ammatin harjoittamiseen liittyvä lainvastainen teko."

Tarkistukset 15 ja 100 koskevat poikkeuksellisen alhaisia tarjouksia.

Tarkistuksella 15, joka liittyy tarkistukseen 100, lisätään johdanto-osaan uusi 31 a kappale, jolla pyritään täsmentämään, että hankintayksiköt voivat hylätä poikkeuksellisen alhaiset tarjoukset, joissa ei noudateta sosiaalisia vähimmäisvaatimuksia. Tämä mahdollisuus on jo nykyilainsäädännössä, joten siis riittää, että se ilmaistaan tarkoituksenmukaisella tavalla.

Tarkituksen 100 ensimmäisen osan tarkoituksena on poistaa ilmaisu, että tarjousten on oltava suoritteeseen nähden poikkeuksellisen alhaisia. Voimassa olevissa direktiiveissä olevan ilmaisun "suoritteeseen nähden" poistaminen poistaisi säännöksen keskeisen tekijän. Näin ollen tätä tarkistuksen osaa ei voida hyväksyä.

⁽²⁾ EYVL L 18, 21.1.1997, s. 1.

Tarkistuksen 100 toisessa osassa niiden (poikkeuksellisen alhaista hintaa koskevien) selvitysten joukkoon, jotka hankintaviranomaisen on otettava huomioon sen määrittämiseksi, onko tarjous poikkeuksellisen alhainen, lisätään se, että tarjoajan ja alihankkijoiden on sopimuksen täytäntöönpanossa noudatettava työsuojelua ja työoloja koskevia säännöksiä, mukaan lukien se, että hankittaessa kolmansista maista peräisin olevia tavaroita ja palveluja tuotannossa on noudatettava liitteessä IX b esitettyjä kansainvälisiä työnormeja, jotka esitetään tarkistuksessa 116.

Hankintaviranomaisia voi kiinnostaa tarkistaa, että hinta ei ole liian alhainen siksi, ettei työlainsäädäntöä ole noudatettu; tältä osin komissio hyväksyy tarkistuksen täsmentämällä ehdotustekstissä, että selvitysten luettelo ei ole tyhjentävä.

Työoikeutta koskevista kansainvälisistä yleissopimuksista on huomattava, että niiden noudattaminen ei ole julkisia hankintoja koskevien direktiivien kohde. Koska kyseiset sopimukset on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, niiden noudattaminen voidaan kuitenkin tarkistaa ehdokkaita tai tarjoajia valittaessa.

Komissio hyväksyy tarkistukset 15 ja 100 seuraavasti:

”54 artikla

Poikkeuksellisen alhaiset tarjoukset

1. Jos tiettyä hankintasopimusta varten jätetyt tarjoukset vaikuttavat suoritteeseen nähden poikkeuksellisen alhaisilta, hankintaviranomaisen on, ennen kuin se voi hylätä kyseiset tarjoukset, pyydettävä kirjallisesti tarkempia tietoja olennaisiksi katsomistaan tarjouksen pääkohdista.

Tällaiset tiedot voivat liittyä erityisesti:

- a) tuotteiden valmistusmenetelmän, palvelun suorittamisen tai rakennusmenetelmän taloudellisuuteen;
- b) valittuihin teknisiin ratkaisuihin ja/tai tarjoajaa suosiviin poikkeuksellisen edullisiin tuotteiden toimittamisen, palvelun suorittamisen tai urakan toteuttamisen edellytyksiin;
- c) tarjoajan ehdottamien tavaroiden, palvelujen tai rakennusurakoiden omintakeisuuteen;
- c a) suoritteiden toteutuspaikalla voimassa olevien työsuojelua ja työoloja koskevien säännösten noudattamiseen;
- d) tarjoajan mahdollisesti saamaan valtiontukeen.

2. Hankintaviranomainen tarkistaa tarjoajaa kuullen tarjouksen pääkohdat ottaen huomioon toimitetut selvitykset.

3. Hankintaviranomainen, joka toteaa tarjouksen olevan poikkeuksellisen alhainen tarjoajan saaman valtiontuen takia, voi hylätä tarjouksen pelkästään tästä syystä vasta kuultuaan tarjoajaa ja jos tämä ei pysty osoittamaan hankintaviranomaisen asettaman riittävän pitkän määräajan kuluessa, että kyseessä oleva tuki on myönnetty lainmukaisesti. Hankintaviranomaisen, joka hylkää tarjouksen tällaisessa tapauksessa, on ilmoitettava siitä komissiolle.”

Tarkistuksella 170 lisätään johdanto-osaan uusi 33 a kappale, jossa toistetaan ne syyt, joiden perusteella hankintamenettelystä on suljettava pois tarjoajat, jotka ovat osallistuneet rikollisjärjestön toimintaan, petokseen tai lahjontaan, ja lisätään syiden joukkoon työ- tai ympäristölainsäädännön rikkomuksista saadut tuomiot. Tarkistuksessa todetaan myös, että laittomia sopimuksia tai ammatillisen toiminnan harjoittamiseen liittyviä vakavia rikkomuksia koskevat seuraamukset ovat peruste poissulkemiseen.

Tällä tarkistuksella voidaan johdanto-osan kappaleella perustella 46 artiklan 1 kohdan tapaukset (pakollinen poissulkeminen) sellaisena kuin komissio sitä ehdottaa; tarkistuksessa tähän liitetään kuitenkin muita seikkoja, joiden paikka olisi paremminkin 46 artiklan 2 kohdassa (valinnainen poissulkeminen), koska tämä kohta jo kattaa ne epäsuorasti.

Komissio hyväksyy tarkistuksen johdanto-osan kappaleeseen seuraavasti:

”(39) Olisi vältettävä tekemästä julkisia hankintoja koskevia sopimuksia sellaisten taloudellisten toimijoiden kanssa, jotka ovat osallistuneet rikollisjärjestön toimintaan tai syyllystyneet Euroopan yhteisöjen taloudellisia etuja vahingoittavaan lahjontaan tai petokseen tai rahanpesuun. Tällaiset taloudelliset toimijat on suljettava pois kilpailusta heti, kun hankintaviranomainen on saanut tiedon kyseisistä rikoksista annetusta kansallisen lainsäädännön mukaisesta lopullisesta tuomiosta.

Hankintaviranomaiset voivat tässä tarkoituksessa pyytää ehdokailta/tarjoajilta asianmukaisia asiakirjoja ja, jos niillä on kyseisten ehdokkaiden/tarjoajien henkilökohtaista asemaa koskevia epäilyksiä, pyytää asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten yhteistyötä.

Jos jäsenvaltion lainsäädännössä on tätä koskevia säännöksiä, ympäristölainsäädännön rikkomiseen liittyvästä lainvastaisesta teosta saatua tuomiota tai julkisia hankintoja koskevasta laittomasta sopimuksesta saatua tuomiota tai seuraamusta voidaan pitää taloudellisen toimijan ammatin harjoittamiseen liittyvänä lainvastaisena tekona tai vakavana virheenä.”

Tarkistukset 23, 54 ja 65 koskevat sähköistä huutokauppaa.

Tarkistuksella 23 määritellään käännteinen huutokauppa tarkoituksessa ottaa käyttöön sähköinen huutokauppa. Määritelmässä rajataan tällaisen huutokaupan käyttö ainoastaan sellaisiin sopimuksen tekemennettelyihin, joissa sopimus myönnetään edullisimman hinnan tarjonneelle tarjoajalle.

On suotavaa hyväksyä tällaisen huutokaupan käyttöönotto sähköisten julkisten hankintojen edistämiseksi, joten määritelmä on siis lisättävä ja se on muotoiltava uudelleen, jotta se olisi lähempänä neuvoston määritelmää, jossa huutokauppamahdollisuus on laajennettu koskemaan hinnan lisäksi muitakin muutujia.

Tarkistuksella 54 ehdotetaan mahdollisuutta käyttää sähköistä huutokauppaa sopimusta myönnettäessä. Sähköisen huutokaupan käyttöönotto edellyttää kuitenkin ehdotustekstin uudelleenmuotoilua, jotta voitaisiin mahdollistaa huutokauppa myös silloin, kun sopimus myönnetään taloudellisesti edullisimman tarjouksen antaneelle tarjoajalle ja jotta siihen voitaisiin lisätä menettelyä koskevat takeet ja tarvittavat tekniikat.

Tarkistuksella 65 ehdotetaan mahdollisuutta käyttää sähköistä huutokauppaa sopimusta myönnettäessä. Siinä tämä mahdollisuus on kuitenkin erillinen menettely, mikä on vastoin komission ehdotuksella tavoiteltua yksinkertaistamisen ja joustavuuden tavoitetta.

Näin ollen komissio hyväksyy tarkistukset 23, 54 ja 65 muuntaen ne seuraavasti:

”1 artikla

Määritelmät

1. Tässä direktiivissä sovelletaan 2–12 kohdan määritelmiä.

...

5 b 'Sähköinen huutokauppa' on toistuva prosessi, jonka kuluessa tarjousten osatekijöitä koskevia uusia alennettuja hintoja ja/tai uusia arvoja esitetään sähköisesti ja joka toteutetaan sen jälkeen, kun tarjousten ensimmäinen täydellinen arviointi on saatu päätökseen ja jonka avulla tarjoukset voidaan arvioida automaattisesti.

...”

”53 a artikla

Sähköisen huutokaupan käyttäminen

1. Jäsenvaltiot voivat antaa hankintaviranomaisille mahdollisuuden käyttää sähköistä huutokauppaa.

2. Avointa, rajoitettua tai neuvottelumenettelyä sovellettaessa hankintaviranomaiset voivat 29 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa päättää, että ennen julkista hankintaa koskevan sopimuksen tekemistä käydään sähköinen huutokauppa, jos kyseinen hankintasopimus koskee sellaisia rakennusurakoita, tavara- tai palveluhankintoja, joiden tekniset eritelmät voidaan laatia riittävän tarkasti. Sähköistä huutokauppaa voidaan käydä useissa peräkkäisissä vaiheissa.

Sähköistä huutokauppaa voidaan käyttää samoin ehdoin silloin, kun puitesopimuksen osapuolet kilpailutetaan uudelleen 32 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan toisen luetelmakohdan mukaisesti.

3. Sähköisen huutokaupan järjestämisestä päättävät hankintaviranomaiset ilmoittavat asiasta hankintailmoituksessa. Tarjouseritelmässä on oltava muun muassa seuraavat tiedot:

- a) tekijät, joiden arvot ovat sähköisen huutokaupan kohteena, jos nämä tekijät ovat ilmaistavissa määrällisesti lukuina tai prosentteina;
- b) niiden arvojen rajat, jotka voidaan esittää, sellaisina kuin ne seuraavat hankintasopimuksen kohteen erittelyistä;
- c) tiedot, jotka annetaan tarjoajien käyttöön sähköisen huutokaupan aikana, sekä tietojen antamisen ajankohta;
- d) tarvittavat tiedot sähköisen huutokaupan kulusta;
- e) edellytykset, joiden mukaisesti tarjoajat voivat tehdä tarjouksen, ja erityisesti vaadittavat tarjousten väliset vähimmäiserot;
- f) tarvittavat tiedot käytettävästä sähköisestä järjestelmästä sekä viestintäyhteyttä koskevistä yksityiskohdista ja teknisistä eritelmistä.

4. Ennen sähköisen huutokaupan aloittamista hankintaviranomaiset arvioivat tarjoukset valitun myöntämisperusteiden tai valittujen myöntämisperusteiden mukaisesti.

Sähköinen huutokauppa koskee:

- a) joko ainoastaan hintoja, kun sopimus myönnetään alimman hinnan perusteella;
- b) tai hintoja ja/tai tarjouseritelmässä ilmoitettuja tarjouksen osatekijöiden uusia arvoja, kun sopimus myönnetään taloudellisesti edullisimman tarjouksen perusteella.

Kaikki hyväksyttävän tarjouksen tehneet tarjoajat kutsutaan samanaikaisesti sähköisellä viestintäkeinolla esittämään uusia hintoja ja/tai uusia arvoja; kutsun on sisällettävä kaikki tarvittavat tiedot yksilöllisestä yhteydestä käytettävään sähköiseen järjestelmään sekä täsmälliset tiedot sähköisen huutokaupan alkamispäivästä ja kellonajasta. Sähköinen huutokauppa voi alkaa vasta kahden työpäivän kuluttua kutsujen lähettämispäivästä.

5. Kun sopimus tehdään taloudellisesti edullisimman tarjouksen perusteella, pyyntöön liitetään 53 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun painatuksen mukaisesti tehdyn vastaanottajan tarjouksen kokonaisarvioinnin tulokset.

Kutsussa ilmoitetaan myös matemaattinen kaava, jonka mukaan tarjoajat asetetaan esitettyjen uusien hintojen ja/tai uusien arvojen perusteella automaattisesti uuteen järjestykseen sähköisessä huutokaupassa. Kaava ilmaisee kunkin taloudellisesti edullisimman tarjouksen määrittämiseksi valitun perusteen suhteellisen painatuksen, joka ilmoitetaan hankintailmoituksessa tai tarjouseritelmässä; mahdolliset hintahaarukat on kuitenkin supistettava yhteen määrättyyn arvoon.

Jos hyväksytään vaihtoehtoja, kullekin vaihtoehdolle on määriteltävä erillinen kaava.

6. Sähköisen huutokaupan kussakin vaiheessa hankintaviranomaisten on toimitettava keskeytyksettä ja välittömästi kaikille tarjoajille vähintään ne tiedot, joiden perusteella nämä voivat milloin hyvänsä tarkistaa keskinäisen järjestyksensä; hankintaviranomaiset voivat myös toimittaa muita tietoja muista esitetyistä hinnoista sillä edellytyksellä, että tästä ilmoitetaan tarjouseritelmässä; ne voivat myös ilmoittaa kaikissa vaiheissa huutokauppavaiheeseen osallistuvien lukumäärän; ne eivät voi kuitenkaan missään tapauksessa paljastaa tarjoajien henkilöllisyyttä sähköisen huutokaupan eri vaiheiden aikana.

7. Hankintaviranomaiset saattavat sähköisen huutokaupan päätökseen yhden tai useamman seuraavan menettelytavan mukaisesti:

- a) huutokauppaan osallistumista koskevassa kutsussa ilmoitetaan etukäteen vahvistettu päivämäärä ja kellonaika;
- b) kun hankintaviranomaisille ei enää tarjota uusia hintoja, jotka vastaavat tarjottavien hintojen vähimmäiseroja koskevia vaatimuksia, eikä uusia arvoja. Tässä tapauksessa hankintaviranomaiset täsmentävät huutokauppaan osallistumista koskevassa kutsussa määrääjän, jota noudatetaan viimeisen esityksen vastaanoton jälkeen ennen sähköisen huutokaupan päättämistä;
- c) kun huutokauppaan osallistumista koskevassa kutsussa vahvistettu huutokaupan eri vaiheiden määrä on täyttynyt.

Kun hankintaviranomaiset ovat päättäneet saattaa sähköisen huutokaupan päätökseen c alakohdan mukaisesti soveltaen tarvittaessa sen lisäksi b alakohdassa tarkoitettuja menettelytapoja, huutokauppaan osallistumista koskevassa kutsussa ilmoitetaan huutokaupan kunkin vaiheen aikataulu.

8. Saatettuaan sähköisen huutokaupan päätökseen hankintaviranomaiset tekevät hankintasopimuksen 53 artiklan mukaisesti sähköisessä huutokaupassa saatujen tulosten perusteella.

9. Hankintaviranomaiset eivät saa väärinkäyttää sähköistä huutokaupaa estääkseen, rajoittaakseen tai vääristääkseen kilpailua tai muuttaakseen sopimuksen kohdetta, sellaisena kuin se on julkaistu hankintailmoituksessa ja määritelty tarjouseritelmässä.”

Tarkistuksen 24 tarkoituksena on mukauttaa puitesopimuksen määritelmä alakohtaisessa direktiivissä 93/38/EY olevaan määritelmään. Tarkistuksessa oleva määritelmä voidaan hyväksyä, mutta se on muotoiltava siten, että useat hankintaviranomaiset voivat tehdä samanaikaisesti saman puitesopimuksen.

Tarkistus siis hyväksytään seuraavasti:

”1 artikla

Määritelmät

1. Tässä direktiivissä sovelletaan 2–12 kohdan määritelmiä.

...

5. 'Puitesopimus' on yhden tai useamman hankintaviranomaisen ja yhden tai useamman taloudellisen toimijan välinen sopimus, jonka tarkoituksena on vahvistaa tietyn ajanjakson aikana tehtäviä hankintasopimuksia koskevat ehdot erityisesti hintojen ja tarvittaessa suunniteltujen määrien osalta.

...”

Tarkistukset 30, 93 ja 95 koskevat taloudellista ja rahoituksellista tilannetta sekä teknistä suorituskykyä ja/tai ammatitapahtumia.

Tarkistuksen 30 tarkoituksena on antaa ryhmittymiin kuuluville taloudellisille toimijoille mahdollisuus esittää yhteenlasketun suorituskykynsä valintaa varten, ja tämä koskee seuraavia osa-alueita: pätevyys harjoittaa ammattitoimintaa, taloudellinen ja rahoituksellinen tilanne ja tekninen suorituskyky ja/tai ammatillinen pätevyys. Mahdollisesti edellytettävää alan kokemuksen kestoa ei kuitenkaan voida yhdistää. Lisäksi tarkistuksen mukaan ryhmittymän johtajalta voidaan edellyttää vähimmäisvaatimusten täyttämistä.

Tarkistus on johdonmukainen oikeuskäytännön kanssa. Jokaiselta ryhmittymän jäseneltä on kuitenkin voitava edellyttää pätevyyttä harjoittaa ammattitoimintaa sen mukaisesti, mitä toimintaa näiden henkilöiden odotetaan harjoittavan sopimusta toteutettaessa. Mitä tulee vähimmäisvaatimuksiin, joiden täyttämistä hankintaviranomainen voi edellyttää ryhmittymän johtajalta, on varmistettava, että sanaa "vähimmäinen" tulkitaan siten, että hankintaviranomaiselle taataan, että ainakin yhdellä ryhmittymään osallistuvalla on tarvittava taitotieto sopimuksen toteuttamiseksi.

Komissio katsoo, että tarkistuksen tavoite on toistettava 48 ja 49 artiklassa, jotka koskevat erityisesti taloudellista ja rahoituksellista tilannetta sekä teknistä suorituskykyä ja/tai ammattipätevyyttä.

Tarkistuksella 93 lisätään niiden keinojen joukkoon, joilla voidaan osoittaa tekninen suorituskyky ja/tai ammattipätevyys palvelujen osalta, selvitys ympäristöasioiden hallinnasta sekä työsuojelusta ja työterveydestä vastaavista teknisistä asiantuntijoista tai teknisistä laitoksista.

Tarkistuksella 95 sisällytetään rakennusurakoiden osalta sama lisäys kuin tarkistuksella 93 palvelujen osalta.

Tarkistusten 93 ja 95 tarkoituksena on arvioida taloudellisen toimijan tekninen kyky toimittaa palveluja tai toteuttaa rakennusurakoita, jotka ovat myönteisiä ympäristön, työsuojelun ja työterveyden kannalta. Nämä tekijät käyvät ilmi joko palveluja koskevan eritelmän kuvauksesta tai sosiaali- tai ympäristölainsäädännön noudattamisesta, ja sijoittuvat sopimuksen tekemennettelyn muihin vaiheisiin. Ympäristöasioiden hallintaan liittyvät toimenpiteet voivat soveltuviin tapauksissa olla osoitus ympäristöystävällisestä teknisestä suorituskyvystä.

Komissio hyväksyy siis 48 ja 49 artiklaa koskevat tarkistukset 30, 93 ja 95 muutettuina seuraavasti:

"48 artikla

Taloudellinen ja rahoituksellinen tilanne

1. Osoitukseksi taloudellisen toimijan taloudellisesta ja rahoituksellisesta tilanteesta voidaan yleensä toimittaa yksi tai useampi seuraavista viiteasiakirjoista:

- a) pankkien antamat asianmukaiset lausunnot tai mahdollisesti todistus ammatinharjoittajan vastuuvakuutuksesta,
- b) yrityksen tase tai ote siitä, jos sen valtion lainsäädännössä, johon taloudellinen toimija on sijoittautunut, edellytetään taseen julkistamista,
- c) kokonaisliikevaihtoa koskeva todistus ja tarvittaessa hankintasopimuksen kohteena olevan toimialan liikevaihto enin-

tään kolmelta viimeiseltä saatavilla olevalta tilikaudelta sen mukaan, milloin yritys on perustettu tai taloudellinen toimija on aloittanut toimintansa, siltä osin kuin kyseisiä liikevaihtoja koskevat tiedot ovat saatavilla.

2. Taloudellinen toimija voi tarvittaessa tiettyä hankintasopimusta varten käyttää hyväkseen muiden yksiköiden suorituspanoksia riippumatta sen ja näiden yksiköiden välisten yhteyksien oikeudellisesta luonteesta. Sen on tässä tapauksessa osoitettava hankintaviranomaiselle, että sillä on käytettävissään tarvittavat resurssit, esittämällä esimerkiksi todisteen näiden yksiköiden tätä asiaa koskevasta sitoumuksesta.

2 a Samoin edellytyksin 3 artiklassa tarkoitettu taloudellisten toimijoiden ryhmittymä voi käyttää hyväkseen ryhmittymän tai muiden yksikköjen suorituspanoksia.

3. Hankintaviranomaisten on hankintailmoituksessa tai tarjouspyynnössään ilmoitettava, minkä tai mitkä 1 kohdassa tarkoitetuista viiteasiakirjoista ne ovat valinneet ja mitä muita todisteita niille on esitettävä.

4. Jos taloudellinen toimija ei hyväksyttävästä syystä voi toimittaa hankintaviranomaiselle sen pyytämää viiteasiakirjoja, se saa osoittaa taloudellisen ja rahoituksellisen tilanteensa jollain muulla hankintaviranomaisen soveltuvaan katsomalla asiakirjalla."

Johdanto-osan 40 kappale: "(40) Soveltuviin tapauksissa, joissa rakennusurakan ja/tai palvelujen luonteen vuoksi on perusteltua, että ympäristönhallintaa koskevia toimenpiteitä tai järjestelmiä sovelletaan julkista hankintaa koskevaa sopimusta täytäntöönpannassa, tällaisten toimenpiteiden tai järjestelmien soveltamista voidaan edellyttää. Ympäristönhallintajärjestelmät, riippumatta niiden rekisteröinnistä yhteisön säästöjen mukaisesti (EMAS-säännökset), voivat osoittaa taloudellisen toimijan teknisen kyvyn toteuttaa hankintasopimus. Lisäksi kuvaus niistä taloudellisen toimijan soveltamista toimenpiteistä, joilla taataan sama ympäristönsuojelun taso, on hyväksyttävä vaihtoehtoisena todistuskeinona rekisteröityjen ympäristönhallintajärjestelmien ohella."

"49 artikla

Tekninen suorituskyky ja/tai ammatillinen pätevyys

1. Taloudellisten toimijoiden tekninen suorituskyky ja/tai ammatillinen pätevyys arvioidaan ja todennetaan 2 ja 3 kohdan säännösten mukaisesti.

2. Taloudellisten toimijoiden tekninen suorituskyky voidaan osoittaa yhdellä tai useammalla seuraavista tavoista tavarahankintojen, palvelujen tai rakennusurakoiden luonteen, määrän tai laajuuden ja käyttötarkoituksen mukaan:

1. a) luettelo viimeksi kuluneiden viiden vuoden aikana toteutetuista rakennusurakoista, jonka liitteenä on todistukset merkittävimpien urakoiden asianmukaisesta toteuttamisesta. Todistuksista on käytävä ilmi urakoiden arvo, ajankohta ja toteutuspaikka, ja niissä on erikseen ilmoitettava, toteutettiin urakat ammattialan sääntöjen mukaan ja saatettiin ne asianmukaisesti päätökseen. Tarvittaessa toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava nämä todistukset suoraan hankintaviranomaiselle;
 - b) luettelo tärkeimmistä toimituksista tai tärkeimmistä palveluista sekä tiedot niiden arvosta, ajankohdasta sekä julkisesta tai yksityisestä vastaanottajasta viimeksi kuluneilta kolmelta vuodelta. Osoitukseksi toimituksista ja palveluista on esitettävä:
 - toimivaltaisen viranomaisen antama tai vahvistama todistus, kun vastaanottajana on hankintaviranomainen,
 - ostajan antama todistus tai, jollei tällaista ole, pelkästään taloudellisen toimijan antama vakuutus, kun vastaanottajana on yksityinen ostaja;
2. selvitys toimitukseen osallistuvista taloudellisen toimijan yritykseen suoraan kuuluvista tai kuulumattomista teknisistä asiantuntijoista tai teknisistä laitoksista, erityisesti niistä, jotka vastaavat laadunvalvonnasta, ja, kun kyseessä ovat julkiset rakennusurakat, niistä, jotka ovat urakoitsijan käytettävissä urakan toteuttamista varten;
3. selvitys tavarantoimittajan tai palvelun suorittajan teknisistä välineistä, laadunvarmistustoimenpiteistä ja kyseisen yrityksen käyttämistä tutkimus- ja kokeilujärjestelmistä;
4. jos toimitettavat tuotteet tai suoritettavat palvelut ovat monitahoisia tai niitä tarvitaan poikkeuksellisesti ainoastaan tiettyä tarkoitusta varten, tarkastus, jonka suorittaa hankintaviranomainen tai tämän puolesta sen valtion, johon tavarantoimittaja tai palvelujen suorittaja on sijoittautunut, toimivaltainen virallinen elin suostumuksellaan; tarkastus koskee tavarantoimittajan tuotantokykyä tai palvelujen suorittajan teknistä suorituskykyä ja tarvittaessa sen tutkimus- ja kokeilujärjestelmiä sekä laadunvalvontatoimenpiteitä;
5. todistukset palvelujen suorittajan tai urakoitsijan ja/tai yrityksen johtohenkilöiden sekä erityisesti palvelujen suorittamisesta tai rakennustöiden toteuttamisesta vastaavan henkilön tai vastaavien henkilöiden koulutuksesta ja ammattinimikkeistä;
 - 5 a) julkisia rakennusurakoita ja julkisia palveluja koskevien sopimusten tapauksessa ja ainoastaan soveltuviissa tapauksissa selvitys ympäristöasioiden hallintaa koskevista toimenpiteistä, joita taloudellinen toimija voi soveltaa sopimusta toteutettaessa;
 6. selvitys palvelujen suorittajan tai urakoitsijan työvoiman vuotuisesta keskimäärästä ja johtohenkilöiden lukumäärästä kolmelta viimeksi kuluneelta vuodelta;
 7. selvitys työvälineistä, kalustosta tai teknisistä laitteista, jotka ovat palvelujen suorittajan tai urakoitsijan käytettävissä sopimuksen toteuttamiseksi;
 8. ilmoitus siitä, miltä osin palvelujen suorittaja mahdollisesti aikoo antaa sopimuksen alihankkijoiden toteuttavaksi;
 9. toimitettavien tuotteiden osalta:
 - a) näytteet, kuvaukset ja/tai valokuvat, joiden aitous on voitava todistaa hankintaviranomaisen pyynnöstä;
 - b) laadunvalvonnasta vastaavien ja toimivaltaisiksi tunnustettujen virallisten elinten tai laitosten antamat todistukset, jotka osoittavat tiettyihin eritelmiin tai standardeihin viittaamalla tavaroiden todetun vaatimustenmukaisuuden;
3. Taloudellinen toimija voi tarvittaessa tiettyä hankintasopimusta varten käyttää muiden yksiköiden suorituspanoksia riippumatta sen ja näiden yksiköiden välisten yhteyksien oikeudellisesta luonteesta. Sen on tässä tapauksessa osoitettava hankintaviranomaisille, että sillä on käytettävissään hankintasopimuksen toteuttamiseen tarvittavat resurssit esittämällä esimerkiksi todisteen näiden yksiköiden antamasta sitoumuksesta antaa taloudellisen toimijan käyttöön tarvittavat resurssit.
 - 3 a Samoin edellytyksin 3 artiklassa tarkoitettu taloudellisten toimijoiden ryhmittymä voi käyttää hyväkseen ryhmittymän tai muiden yksikköjen suorituspanoksia.
 4. Niissä julkisia hankintoja koskevissa menettelyissä, joiden tarkoituksena on palvelujen suorittaminen ja/tai rakennusurakoiden toteuttaminen, taloudellisten toimijoiden kyky suorittaa näitä palveluja tai toteuttaa näitä rakennusurakoita voidaan arvioida erityisesti niiden ammattitaidon, tehokkuuden, kokemuksen ja luotettavuuden perusteella.

5. Hankintaviranomaisten on ilmoituksessaan tai tarjouspöytäkirjassaan ilmoitettava, mitkä 2 kohdassa tarkoitetuista viiteasiakirjoista sille on esitettävä.”

Tarkistuksen 31 tarkoituksena on vahvistaa hankintaviranomaisten velvollisuutta käsitellä taloudellisten toimijoiden antamia tietoja luottamuksellisina esimerkiksi antamalla luettelo asianomaisista tiedoista tai asiakirjoista ja täsmentämällä, että velvoitetta on noudatettava koko hankintamenettelyn ajan ja sen jälkeen.

Tietoja ja asiakirjoja koskevan luettelon laatiminen sellaisena kuin siitä tarkistuksessa esitetään vaikuttaa liioittelevalla, mutta se voidaan hyväksyä esimerkkien muodossa. Kilpailullisessa neuvottelumenettelyssä ehdotetuista teknisistä ratkaisuksista säädetään jo 30 artiklassa (3 kohdan kolmas alakohta). Sen sijaan ilmaisun ”koko hankintamenettelyn ajan ja sen jälkeen” ehdoton luonne saattaa estää kilpailua: yritys, joka on suunnitellut palvelujen hankintaan liittyvän hankkeen olisi vastedes ainoa, joka voisi toteuttaa tämän hankkeen, koska suunnitelmia ei saisi antaa yhdellekään muulle ehdokkaalle tai tarjoajalle. Toisaalta avoimuuteen liittyvien velvoitteiden, esimerkiksi valvontaelimiin nähden, ja luottamuksellisuutta koskevien velvoitteiden välillä saattaa ilmetä ristiriitä.

Ottaan huomioon tarkistuksen 31, jossa tunnustetaan taloudellisten toimijoiden oikeus vaatia sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan, että niiden antamat tiedot pysyvät luottamuksellisina, komissio muuttaa 5 artiklaa seuraavasti:

”5 artikla

Luottamuksellisuus

Tämä direktiivi ei rajoita taloudellisten toimijoiden oikeutta vaatia kansallisen lainsäädännön mukaisesti, että hankintaviranomainen käsittelee niiden antamia tietoja luottamuksellisina; kyseisiin tietoihin kuuluvat erityisesti tekniset tai liikesalaisuudet ja tarjoukset.”

Tarkistuksella 147 luodaan uusi säännös, jossa muistutetaan, että perustamissopimuksen peruseriaatteet koskevat kaikkia julkisia hankintoja, myös direktiivissä säädettyjen kynnysarvojen alapuolelle jääviä. Syrjimättömyyden periaatteen osalta tässä säännöksessä täsmennetään, että siihen sisältyy avoimuuden velvoite ja että avoimuus merkitsee riittävän julkisuuden tason takaamista, joka mahdollistaa julkisten palveluhankintojen avaamisen kilpailulle ja sopimuksentekomenettelyjen puolueettomuuden. Tämän velvoitteen noudattamisen takaamiseksi jäsenvaltioiden olisi viitattava direktiivin asiaa koskeviin säännöksiin.

Muistutus perustamissopimuksen peruseriaatteiden noudattamisvelvollisuudesta tehtäessä direktiivin kynnysarvot alittavia julkisia hankintoja koskevia sopimuksia on yhteisön oikeuden ja Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mu-

kainen. Ei olisi kuitenkaan millään lailla perusteltua rajoittaa avoimuuden periaatteesta johtuvia vaikutuksia ainoastaan julkisiin palveluhankintoihin, kuten tarkistuksessa esitetään.

Ei myöskään olisi aiheellista säätää, että avoimuuden velvoitteen täytäntöönpanemiseksi jäsenvaltioiden on viitattava ”tämän direktiivin vastaaviin säännöksiin”, mikä toisaalta loisi oikeudellista epävarmuutta ja toisaalta ylittäisi perustamissopimuksen peruseriaatteiden noudattamisen. Nämä periaatteet eivät nimittäin sisällä niin tarkkoja julkisuutta ja menettelyjä koskevia velvoitteita kuin mistä direktiivissä säädetään, eikä olisi perusteltua eikä tarkoituksenmukaista soveltaa näitä sääntöjä kaikkiin hankintasopimuksiin niiden arvosta riippumatta.

Komissio hyväksyy tarkistuksen muotoilemalla uudelleen ehdotuksensa johdanto-osan 2 kappaleen seuraavasti:

”(2) Tavaroiden vapaan liikkuvuuden, sijoittautumisvapauden ja palveluiden tarjoamisen vapauden periaatteita ja niistä johdettuja periaatteita kuten yhdenvertaisen kohtelun, josta syrjimättömyyden periaate muodostaa pelkästään erityisen osatekijän, vastavuoroisen tunnustamisen, suhteellisuuden ja avoimuuden periaatteita sovelletaan perustamissopimuksen alaisten yksikköjen tekemisiin tai näiden yksikköjen nimissä ja lukuun tehtyihin hankintasopimuksiin. Näitä periaatteita sovelletaan sopimusten arvosta riippumatta. Jotta helpotettaisiin niiden soveltamista huomattavan suuriarvoisiin hankintoihin, olisi tässä direktiivissä sovitettava yhteen kansalliset sopimuksen tekemennettelyt. Näitä yhteensovittamista koskevia säännöksiä on tulkittava edellä mainittujen sääntöjen ja periaatteiden sekä perustamissopimuksen muiden määräysten mukaisesti.”

Tarkistukset 34 ja 35 koskevat palveluja koskevien hankintasopimusten arvon laskemiseen käytettäviä menetelmiä.

Tarkistuksen 34 tarkoituksena on ottaa huomioon vakuutusmaksut sekä muut verrannolliset korvaukset, kun on kyse vakuutuspalveluja koskevien hankintasopimusten arvon laskemisesta.

Tämä tarkistus on oikeutettu suoritteiden tyyppien ja korvaustavan perusteella.

Tarkistuksella 35 on tarkoitus nimenomaisesti säännellä määräämättömäksi ajaksi tehtyjen, automaattista jatkumista koskevan lausekkeen sisältävien hankintasopimusten arvon laskemista.

Tarkistuksella pyritään välttämään sopimuksen perusteeton osittaminen, jonka tarkoituksena olisi välttää direktiivissä asetettujen velvoitteiden noudattamista: tarkistuksella on siten kannatettava tavoite. On kuitenkin vältettävä sopimusten uusimista, joka vähentää kilpailua.

Komissio hyväksyy tarkistukset 34 ja 35 muotoilemalla ne uudelleen tarkoituksenaan samalla yksinkertaistaa ehdotustekstiä yhdistämällä laskentamenetelmiä koskevat neljä artiklaa – puitesopimuksia koskeva 10 artikla, tavaroita koskeva 11 artikla, palveluja koskeva 12 artikla ja rakennusurakoita koskeva 13 artikla – seuraavasti:

”10 artikla

Julkisia hankintoja koskevien sopimusten ja puitesopimusten arvioidun arvon laskentamenetelmät

1. Julkista hankintaa koskevan sopimuksen arvioidun arvon laskentaperusteena käytetään hankintaviranomaisen arvioimaa maksettavaa kokonaismäärää ilman arvonlisäveroa. Tässä laskelmassa otetaan huomioon arvioitu kokonaismäärä, mukaan lukien mahdolliset eri optiomuodot ja sopimuksen mahdollinen jatkuminen ilman eri toimenpiteitä.

Jos hankintaviranomaisen on määrä suorittaa ehdokkaille tai tarjoajille palkkioita tai maksuja, se ottaa ne huomioon laskettaessa sopimuksen arvioitua arvoa.

2. Tämän arvion on pädeävä 34 artiklan 2 kohdassa säädettyä hankintailmoitusta lähetettäessä, tai jos tällaista ilmoitusta ei vaadita, silloin kun hankintaviranomainen aloittaa hankintasopimuksen tekomenettely.

3. Mitään rakennusurakkahanketta tai suunniteltua hankintaa, jolla on tarkoitus hankkia tietty määrä tavaraa ja/tai palveluja, ei saa jakaa osiin tämän direktiivin soveltamisen välttämiseksi.

4. Jos hankintasopimus koskee leasing-toimintaa, tuotteiden vuokrausta tai osamaksukauppaa, sopimuksen arvioidun arvon laskentaperusteena on käytettävä:

- a) määräaikaisten, enintään 12 kuukautta voimassa olevien hankintasopimusten arvioitua sopimuksen voimassaolon aikaista kokonaisarvoa tai yli 12 kuukautta voimassa olevien sopimusten kokonaisarvoa, johon sisältyy arvioitu jäännösarvo,
- b) määräämättömäksi ajaksi tehtyjen hankintasopimusten tai hankintasopimusten, joiden voimassaoloa ei voida määrittää, kuukausiarvoa kerrottuna 48:lla.

5. Julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten arvioidun arvon laskentaperusteena on tapauksen mukaan:

- a) seuraavissa palvelutyypeissä:
 - i) vakuutuspalvelut: maksettavat vakuutusmaksut ja muunlaiset korvaukset;

- ii) pankkipalvelut ja muut rahoituspalvelut: maksettavat maksut, palkkiot, korot ja muunlaiset korvaukset;
- iii) suunnittelua koskevat hankintasopimukset: maksettavat maksut, palkkiot ja muunlaiset korvaukset.

b) niissä hankintasopimuksissa, joissa ei ilmoiteta kokonaishintaa:

- i) määräaikaisten, enintään 48 kuukautta voimassa olevat hankintasopimukset: voimassaolon aikainen arvioitu kokonaisarvo;
- ii) määräämättömäksi ajaksi tehdyt tai yli 48 kuukautta voimassa olevat hankintasopimukset: kuukausiarvo kerrottuna 48:lla.

6. Julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten osalta arvioidun arvon laskennassa on otettava huomioon urakan arvo ja niiden tavarahankintojen arvioitu kokonaisarvo, jotka ovat tarpeen kyseisen urakan toteuttamiseksi ja jotka hankintaviranomaiset asettavat urakoitsijan käyttöön.

7. a) Jos suunniteltu rakennusurakka tai suunniteltu palveluhankinta voi johtaa siihen, että hankintoja tehdään samanaikaisesti erillisinä osina, kaikkien näiden osien arvioitu yhteisarvo on otettava huomioon.

Jos osien yhteenlaskettu arvo on yhtä suuri tai suurempi kuin 8 artiklassa vahvistettu arvo, tätä direktiiviä sovelletaan kutakin osaa koskevan sopimuksen tekoon.

Hankintaviranomaiset saavat kuitenkin jättää soveltamatta tätä direktiiviä niiden osien osalta, joiden arvioitu arvo ilman arvonlisäveroa on palvelujen osalta vähemmän kuin 80 000 euroa ja rakennusurakoiden osalta vähemmän kuin 1 miljoona euroa, jos tällaisten osien yhteenlaskettu arvo on enintään 20 prosenttia kaikkien osien yhteisarvosta.

b) Jos suunniteltu samanlaisten tavaroiden hankinta voi johtaa siihen, että hankintoja tehdään samanaikaisesti erillisinä osina, 8 artiklan a ja b alakohtaa sovellettaessa määrittämissä perusteina on käytettävä näiden osien arvioitua yhteisarvoa.

Jos osien yhteenlaskettu arvo on yhtä suuri tai suurempi kuin 8 artiklassa vahvistettu arvo, tätä direktiiviä sovelletaan kutakin osaa koskevan sopimuksen tekoon.

8. Säännöllisesti toistuvien tai määräajoin uudistettavien julkisia tavara- tai palveluhankintoja koskevien sopimusten arvioidun arvon laskentaperusteena on käytettävä:

a) joko viimeksi kuluneiden 12 kuukauden tai varainhoitovuoden aikana peräkkäin tehtyjen vastaavien hankintasopimusten todellista yhteisarvoa, mahdollisuuksien mukaan oikaisutuna alkuperäisen sopimuksen alkamista seuraavien 12 kuukauden aikana odotettavissa olevien määrän tai arvon muutosten mukaisesti,

b) tai niiden sopimusten arvioidun yhteisarvoa, jotka tehdään ensimmäistä tavarantoimitusta seuraavien 12 kuukauden aikana tai sopimuskauden aikana, jos se on pitempi kuin 12 kuukautta.

Julkisen hankintasopimuksen arvioidun arvon laskentamenetelmän valintaa ei saa tehdä tämän direktiivin soveltamisen välttämiseksi.

9. Puitesopimuksen arvon määrittämisperusteena on käytettävä suurinta mahdollista kyseiselle kaudelle suunniteltujen hankintasopimusten arvioitua yhteisarvoa ilman arvonlisäveroa.”

Tarkistus 36 koskee jäsenvaltioiden mahdollisuutta varata hankintasopimuksia suojatyöpaikkaohjelmille tai suojatyöpaikoille.

Tämä tarkistus voidaan hyväksyä muuttamalla sitä sen selventämiseksi, että varaaminen ei merkitse vapautusta muiden julkisia hankintoja koskevan direktiivin säännösten soveltamisesta.

Komissio hyväksyy tarkistuksen seuraavasti:

”19 b artikla

Varatut sopimukset

Jäsenvaltiot voivat varata osallistumisen julkisiin hankintamennettelyihin suojatyöpaikoille tai varata niiden toteuttamisen suojatyöpaikkaohjelmien yhteydessä, jos asianomaisten työntekijöiden enemmistö on vammaisia, jotka vammansa luonteen tai vaikeuden vuoksi eivät pysty harjoittamaan ammattia normaaleissa työskentelyoloissa.

Hankintailmoituksessa on oltava maininta tästä säännöksestä.”

Tarkistuksella 121 muutetaan 18 artiklan b alakohtaa; sen tausta on palveluja koskevan direktiivin 92/50/ETY erilaisissa kielitoisinoissa, ja siinä painotetaan tarvetta parempaan kielelliseen yhdenmukaistamiseen. Tämä on hyödyllistä, mutta edellyttää tarkistuksen tekstin uudelleen muotoilua, jotta sitä tulkittaisiin tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevan periaatteen mukaisesti.

Komissio hyväksyy tarkistuksen muutettuna seuraavasti:

”18 artikla

Erityiset poissulkemiset

Tätä direktiiviä ei sovelleta julkisia palveluhankintoja koskeviin sopimuksiin, jotka ovat:

...

b) radiotoiminnan harjoittajien ohjelmien ostoa, kehittämistä, tuotantoa tai yhteistuotantoa koskevia sopimuksia sekä radiolähetysaikaa koskevia sopimuksia. Poissulkeminen ei koske näiden ohjelmien tuotannossa, yhteistuotannossa ja lähettämisessä tarvittavan teknisen materiaalin toimittamista.

...”

Tarkistuksella 38 laajennetaan ainoastaan palveluhankintoja koskeva poissulkeminen koskemaan myös tavarahankintoja ja rakennusurakoita. Tällainen laajennus ei ole hyväksyttävissä, sillä se kyseenalaistaisi ilman pätevää perustetta yhteisön säännösten poistamalla direktiivin soveltamisalasta tällä hetkellä siihen kuuluvat hankintasopimukset.

Toisaalta tarkistuksella täsmennetään ilmaisua ”sopimuspuolena oleva yksikkö on itse hankintaviranomainen”: tämä tarkistuksen osa on hyväksyttävissä, sillä se ei aseta yhteisön säännöstöä kyseenalaiseksi, vaan on päin vastoin omiaan selventämään säännöstä.

Komissio hyväksyy siis tarkistuksen 38 seuraavasti:

”19 artikla

Yksinoikeuden perusteella myönnetty palvelujen hankintasopimukset

Tätä direktiiviä ei sovelleta julkisia palveluhankintoja koskeviin sopimuksiin, jotka hankintaviranomainen tekee toisen hankintaviranomaisen tai hankintaviranomaisten yhteenliittymän kanssa ja jotka perustuvat tälle viranomaiselle perustamissopimuksen mukaisten julkaistujen lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten nojalla annettuun yksinoikeuteen.”

Tarkistuksella 40 luodaan uusi artikla, jonka tarkoituksena on poistaa direktiivin soveltamisalasta hankintasopimukset, jotka hankintaviranomainen on tehnyt täysin sen hallintaan asetetun yksikön kanssa tai yhteisyrityksen kanssa, jonka kyseinen hankintaviranomainen on muodostanut muiden hankintaviranomaisten kanssa.

Tässä tarkistuksessa toistetaan nykyisen oikeuskäytännön henki (tuomio ”Teckal”). Se on muotoiltava uudelleen tuomion sisältämien seikkojen toistamiseksi täsmällisesti, niiden mukauttamiseksi tilanteeseen, jossa hankintaviranomaiset muodostavat ryhmittymiä ja niiden sijoittamiseksi sopivaan kohtaan direktiivissä.

"19 a artikla

Hankintaviranomaisen määräysvallassa olevien yksiköiden kanssa tehtävät hankintasopimukset

1. Tätä direktiiviä ei sovelleta julkisia hankintoja koskeviin sopimuksiin, jotka hankintaviranomainen tekee oikeudellisesti erillisen yksikön kanssa, joka on sen yksinomaisessa määräysvallassa, jos:

— kyseinen yksikkö ei ole päätösvalaltaan itsenäinen kyseiseen hankintaviranomaiseen nähden, koska kyseinen hankintaviranomainen käyttää kyseiseen yksikköön vastaavaa valtaa kuin omiin yksikköihinsä;

— kyseinen yksikkö harjoittaa toimintaansa ainoastaan sen hankintaviranomaisen kanssa, jonka määräysvallassa se on.

2. Jos tällainen yksikkö on itse hankintaviranomainen, sen on noudatettava omiin tarpeisiinsa vastaamisessa tässä direktiivissä säädettyjä sopimuksen tekomenettelyä koskevia sääntöjä.

3. Jos tällainen yksikkö ei ole hankintaviranomainen, jäsenvaltioiden on ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin, jotta se soveltaisi omiin tarpeisiinsa vastaamisessa tässä direktiivissä säädettyjä sopimuksen tekomenettelyä koskevia sääntöjä."

Tarkistuksella 57 on tarkoitus:

1. lisätä uusi mahdollisuus käyttää tavarahankinnoissa neuvottelumenettelyä, johon liittyy hankintailmoituksen julkaiseminen etukäteen
2. ja täsmentää nykyisen säännöksen sovellettavuutta "henkisten" palvelujen osalta.

Tarkistuksen ensimmäinen osa ei ole hyväksyttävissä, sillä siinä asetetaan yhteisön säännöstö kyseenalaiseksi laajentamalla ilman pätevää perustetta mahdollisuus neuvotella tarjouksista koskemaan myös tavaranhankintoja. On syytä korostaa, että niiden mahdollisuuksien avulla, joita teknisten eritelmien määrittäminen suorituskyvyn ja vaihtoehtojen perusteella tarjoaa, hankintaviranomaisille ei voi olla mahdotonta määrittellä tarvitsemansa tavarahankinnat riittävän tarkoin kuin ainoastaan kilpailullisissa neuvottelumenettelyissä tarkoitetuissa tapauksissa.

Tarkistuksen toinen osa sen sijaan hyväksytään muotoiltuna uudelleen seuraavasti:

"29 artikla

Tapaukset, joissa neuvottelumenettelyä voidaan noudattaa ja joihin liittyy hankintailmoituksen julkaiseminen

Hankintaviranomaiset voivat julkisia hankintoja koskevia sopimuksia tehdessään noudattaa neuvottelumenettelyä julkaistuaan hankintailmoituksen seuraavissa tapauksissa:

...

- c) palvelujen alalla, erityisesti liitteessä II A olevaan 6 pääluokkaan kuuluvien palvelujen sekä henkisten suoritteiden, kuten rakennusurakoiden suunnittelupalvelujen osalta, sikäli kuin toimitettavan suoritteen luonteen vuoksi sopimuseritelmiä ei voida laatia niin tarkasti, että sopimus voitaisiin tehdä valitsemalla paras tarjous avoimen tai rajoitetun menettelyn sääntöjä noudattaen.

..."

Olisi huomattava, että komissio katsoo hyödylliseksi, ensimmäisten direktiivien hyväksymispäivien huomioon ottamiseksi, muuttaa järjestys "tavarahankinnat, palveluhankinnat ja rakennusurakat" muotoon "rakennusurakat, tavarahankinnat ja palveluhankinnat". Tästä seuraa, että liitteestä I A tulee liite II A.

Tarkistuksen 150 tarkoitus on varmistaa, että urakan antajat voivat käyttää hyväkseen neuvottelumenettelyä, johon ei liity hankintailmoituksen julkaiseminen, antaakseen urakoitsijalle suoraan lisäurakoita, joita ei ole merkitty alkuperäiseen suunnitelmaan, mutta jotka ovat tulleet urakan toteuttamisen kannalta välttämättömiksi ennalta arvaamattomien olosuhteiden vuoksi ja joita ei voida teknisesti tai taloudellisesti erottaa pääurakasta ilman vakavia vaikeuksia, tai urakoita, jotka voitaisiin kyllä erottaa pääurakan toteuttamisesta, mutta jotka ovat ehdottoman välttämättömiä sen loppuunsaattamiseksi.

Tämä tarkistus voidaan hyväksyä seuraavassa muodossa:

"73 a artikla

Tapaukset, joissa on perusteltua antaa lisäurakoita suoraan urakoitsijalle

Hankintaviranomaiset voivat myöntää suoraan urakoitsijalle julkisia hankintoja koskevan sopimuksen, joka koskee lisäurakoita, jotka eivät sisälly alkuperäiseen hankkeeseen tai alkuperäiseen sopimukseen ja jotka ovat ennalta arvaamattomista syistä tulleet välttämättömiksi rakennuskohteen toteuttamiselle sellaisena kuin se on kuvattu, jos sopimus lisäurakasta tehdään palvelun suorittavan tai urakan toteuttavan alkuperäisen taloudellisen toimijan kanssa:

- jos kyseisiä lisäpalveluja tai -urakoita ei voida erottaa teknisesti tai taloudellisesti pääsopimuksesta aiheuttamatta hankintaviranomaisille huomattavaa haittaa,

tai

- jos lisäpalvelut tai -urakat, vaikka ne voitaisiin erottaa alkuperäisen sopimuksen toteuttamisesta, ovat ehdottoman välttämättömiä sen loppuunsaattamiseksi.

Lisäurakoista tehtyjen hankintasopimusten yhteenlaskettu arvo saa kuitenkin olla enintään 50 prosenttia alkuperäisen sopimuksen arvosta.”

Tarkistuksen 70 tarkoitus on:

1. yksinkertaistaa hankintasopimusten tekomenettelyjen eri vaiheissa sovellettavia määräaikoja koskevia säännöksiä;
2. poistaa määräaikojen lyhentäminen tapauksissa, joissa on julkaistu kausittainen ennakkoilmoitus;
3. poistaa kaikki mahdollisuudet lyhentää näitä määräaikoja tapauksissa, joissa käytetään sähköisiä keinoja.

Kohta 1: jotta vältettäisiin oikeudellisen tyhjiön syntyminen tarjousten vastaanottamisen määräaikojen osalta rajoitetuissa menettelyissä, on tarpeen muotoilla uudelleen tarkistus, jonka hyväksyminen johtaa eräiden määräaikojen pidentymiseen kolmella päivällä.

Kohta 2: tarkistus ei ole perusteltu, sillä siihen liittyy kaksi ongelmaa: toisaalta se aiheuttaa eurooppalaisten hankintaviranomaisten käänteistä syrjintää niiden Euroopan unionin ulkopuolisista maista tuleviin vastaaviin toimijoihin nähden, jotka ovat liittyneet Maailman kauppajärjestön julkisia hankintoja koskevaan sopimukseen, ja toisaalta se uhkaa evätä yrityksiltä tiedot hankintaviranomaisten aikomuksista.

Kohta 3: sellaisten määräaikojen, jotka eivät millään lailla rangaikse yrityksiä, lyhentämismahdollisuuksien poistaminen olisi vastoin sitä tavoitetta, että ostajia kannustetaan käyttämään sähköisiä keinoja, kuten Lissabonissa kokoontunut Eurooppa-neuvosto toivoo.

Komissio hyväksyy tarkistuksen 70 seuraavasti:

”37 artikla

Osallistumishakemusten ja tarjousten vastaanottamisen määräajat

1. Vahvistaessaan osallistumishakemuksille ja tarjousten vastaanottamiselle asetetut määräajat hankintaviranomaisten on otettava erityisesti huomioon hankintasopimuksen monitahoisuus ja tarjousten laatimisen tarvittava aika, tämän kuitenkin rajoittamatta tässä artiklassa vahvistettujen vähimmäismääräaikojen noudattamista.
2. Avoimissa menettelyissä vähimmäismääräaika tarjousten vastaanottamiselle on 52 päivää hankintailmoituksen lähetyspäivästä.

3. Rajoitetuissa menettelyissä, 29 artiklassa tarkoitetuissa neuvottelumenettelyissä, joihin liittyy hankintailmoituksen julkaiseminen, sekä kilpailullisessa neuvottelumenettelyssä:

- a) vähimmäismääräaika tarjousten vastaanottamiselle on 40 päivää hankintailmoituksen lähetyspäivästä.
- b) rajoitetuissa menettelyissä vähimmäismääräaika tarjousten vastaanottamiselle on 40 päivää hankintailmoituksen lähetyspäivästä.

4. Jos hankintaviranomaiset ovat julkaisseet ennakkotietoilmoituksen, 2 kohdan ja 3 kohdan b alakohdan mukainen vähimmäismääräaika tarjousten vastaanottamiselle voidaan yleensä lyhentää 36 päivään mutta ei missään tapauksessa alle 22 päivään.

Tämä määräaika lasketaan hankintailmoituksen lähetyspäivästä avoimissa menettelyissä ja tarjouspyynnön lähetyspäivästä rajoitetuissa menettelyissä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu lyhennetty määräaika hyväksytään edellyttäen, että ennakkotietoilmoitus sisältää kaikki liitteessä VII A olevassa hankintailmoituksen mallissa vaaditut tiedot, mikäli nämä tiedot ovat saatavilla ilmoituksen julkaisuhetkellä, ja että se on lähetetty julkaisemista varten vähintään 52 päivää ja enintään 12 kuukautta ennen hankintailmoituksen lähettämistä.

5. Jos ilmoitukset laaditaan ja lähetetään sähköisesti liitteen VIII 3 kohdan mukaisessa muodossa ja mukaista toimitustapaa noudattaen, 2 ja 4 kohdassa tarkoitettuja tarjousten vastaanottamisen määräaikoja avoimissa menettelyissä ja 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettua osallistumishakemusten vastaanottamisen määräaika rajoitetuissa menettelyissä, neuvottelumenettelyissä ja kilpailullisessa neuvottelumenettelyssä voidaan lyhentää seitsemällä päivällä.

6. Tarjousten vastaanottamiselle edellä 2 kohdassa ja 3 kohdan b alakohdassa asetettua määräaika voidaan lyhentää viidellä päivällä, jos hankintaviranomainen asettaa tarjouseritelmän sekä kaikki sitä täydentävät asiakirjat liitteen VIII mukaisesti sähköisessä muodossa ja ilmoituksen julkaisupäivästä alkaen vapaasti, suoraan ja kokonaan kaikkien saataville ja mainitsee ilmoituksessa Internet-osoitteen, jossa asiakirjat ovat saatavilla.

Tämä lyhentäminen voidaan tehdä 5 kohdassa säädetyin lyhentämisen lisäksi.

7. Jos tarjouseritelmiä ja sen täydennysasiakirjoja tai lisätietoja, jotka on pyydetty riittävän ajoissa, ei ole mistä tahansa syystä toimitettu 38 artiklassa säädettyjen määräaikojen kuluessa tai jos tarjousten tekeminen edellyttää paikalla käyntiä tai tarjouseritelmiin liittyvien asiakirjojen tarkastusta itse paikalla, tarjousten vastaanottamisen määräaikoja on pidennettävä siten, että määräajat alkavat kulua vasta, kun kaikki asianomaiset taloudelliset toimijat ovat saaneet kaikki tarjousten laatimisessa tarvittavat tiedot.

8. Jos tässä artiklassa säädettyjen määräaikojen noudattaminen on kiireen vuoksi mahdotonta rajoitetuissa menettelyissä ja 29 artiklassa tarkoitetuissa neuvottelumenettelyissä, joihin liittyy hankintailmoituksen julkaiseminen, hankintaviranomaiset voivat vahvistaa määräajat seuraaviksi:

- a) osallistumishakemusten vastaanottamiselle asetetun määräajan on oltava vähintään 15 päivää hankintailmoituksen lähetyspäivästä tai, jos ilmoitus lähetetään sähköisesti liitteen VIII 3 kohdan mukaisessa muodossa ja mukaista toimitustapaa noudattaen, vähintään 10 päivää,
- b) tarjousten vastaanottamiselle asetetun määräajan on oltava rajoitetuissa menettelyissä vähintään 10 päivää tarjouspyynnön lähetyspäivästä.”

Tarkistuksella 74 täsmennetään, että hankintaviranomaisen velvollisuus säilyttää sille toimitettujen tietojen luottamuksellisuus ja kokonaisuus koskee menettelyn kaikkia vaiheita: tallentamista, käsittelyä ja säilyttämistä.

Ehdotetut täsmennykset on huomioitu uudelleen muotoiltuina ehdotustekstin asiaankuuluvissa säännöksissä, jotta eri sähköisten toimitustapojen vaatimukset tulisivat huomioon otetuiksi.

Komissio hyväksyy tarkistuksen 74 ja muuttaa ehdotuksensa 42 artiklaa seuraavasti:

”42 artikla

Viestintään sovellettavat säännöt

1. Kaikki tässä osassa mainitut ilmoitukset ja tiedonvaihto voidaan toimittaa hankintaviranomaisen valinnan mukaan kirjeitse, telekopiolla, 4 ja 5 kohdan mukaisessa sähköisessä muodossa, puhelimitse 6 kohdassa tarkoitettujen edellytysten mukaisesti tai useammalla mainituista välineistä.

2. Valittujen viestintävälineiden on oltava yleisesti käytävissä, eivätkä ne saa rajoittaa taloudellisten toimijoiden mahdollisuutta osallistua hankintasopimusten tekomenettelyyn.

3. Tiedottamisessa, tiedonvaihdossa ja tiedon tallentamisessa varmistetaan, että tiedot kokonaisuudessaan sekä tarjousten ja taloudellisten toimijoiden toimittamien tietojen luottamuksellisuus säilyvät ja että hankintaviranomaiset saavat tietää tarjousten sisällöstä vasta tarjousten esittämiseksi asetetun määräajan päätyttyä.

4. Sähköisessä muodossa tapahtuvaan tietojen toimittamiseen käytettävien välineiden ja niiden teknisten ominaisuuksien on oltava syrjimättömiä, kohtuullisesti yleisesti saatavilla ja yhteentoimivia yleisesti käytössä olevien tieto- ja viestintätekniikoiden kanssa.

5. Tarjousten ja osallistumishakemusten sähköiseen vastaanottamiseen käytettäviin laitteisiin sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) Tarjousten ja osallistumishakemusten sähköiseen toimittamiseen tarvittavia eritelmiä, myös salausta, koskevien tietojen on oltava asianomaisten käytettävissä. Lisäksi tarjousten ja osallistumishakemusten sähköiseen vastaanottamiseen käytettävien laitteiden on oltava liitteen X vaatimusten mukaisia.
- b) Jäsenvaltiot voivat perustaa tai ylläpitää vapaaehtoisuuteen perustuvia akkreditointijärjestelmiä, joiden tarkoituksena on parantaa kyseisiin laitteisiin liittyvien varmennepalvelujen tasoa.
- c) Tarjoajien tai ehdokkaiden on sitouduttava toimittamaan sellaiset 46–50 ja 52 artiklan mukaisesti vaaditut asiakirjat, todistukset, vakuutukset ja ilmoitukset, joita ei ole saatavilla sähköisessä muodossa, ennen tarjousten ja osallistumishakemusten esittämiseksi asetetun määräajan päättymistä.

6. Osallistumishakemusten toimittamiseen sovellettavat säännöt:

- a) Pyynnöt osallistua julkisiin hankintamenettelyihin voidaan tehdä kirjallisesti tai puhelimitse.
- b) Silloin kun osallistumista pyydetään puhelimitse, asiasta on lähetettävä kirjallinen vahvistus ennen hakemusten vastaanottamiselle asetetun määräajan päättymistä.
- c) Hankintaviranomaiset voivat edellyttää, että telekopiona lähetetyt osallistumishakemukset on vahvistettava postitse tai sähköisin keinoin, jos tämä on tarpeen laillista toteamista varten. Hankintaviranomaisten on mainittava tällaiset mahdolliset edellytykset ja määräaika vahvistuksen lähettämiseksi postitse tai sähköisin keinoin hankintailmoituksessa.”

Tarkistuksilla 77–132 pyritään

- 1. selventämään, että osallistujien valintaa koskevat vaatimukset on suhteutettava hankintasopimuksen kohteeseen
- 2. tiukentamaan hankintaviranomaisen velvollisuuksia säilyttää taloudellisten toimijoiden lähettämien tietojen luottamuksellisuus.

Ensimmäisen näkökannan osalta tarkistukset ovat ehdotuksen suuntaisia, ja ne voidaan hyväksyä sen hengessä. Toinen näkökanta on sitä vastoin tarpeeton, sillä se on jo mukana 5 artiklaa koskevassa tarkistuksessa 31.

Komissio hyväksyykin tarkistukset 77–132 uudelleen muotoiltuina ja yhdistettyinä 44 ja 45 artiklaan ehdotustekstin yksinkertaistamiseksi ja lainsäätämiseen osallistuvien toimielinten välisen yhteisymmärryksen saavuttamiseksi:

"43 a artikla

Osanottajien soveltuvuuden tarkistaminen ja valinta, hankintasopimusten tekeminen

1. Hankintasopimus on tehtävä 53 ja 54 artiklassa säädetyn perusteiden ottaen huomioon 25 artikla sen jälkeen, kun hankintaviranomaiset ovat 48–52 artiklassa tarkoitettuina taloudellista ja rahoituskellista tilannetta sekä ammatillista ja teknistä tietämystä tai suorituskykyä koskevin perusteiden sekä tarvittaessa 3 kohdassa tarkoitettuina syrjimättömin säännöin ja perusteiden tarkastaneet niiden taloudellisten toimijoiden soveltuvuuden, joita ei ole 46 ja 47 artiklan nojalla poissuljettu hankintamenettelystä.

2. Hankintaviranomaisten on hankintailmoituksessa eriteltävä ne 48–50 artiklan mukaiset suorituskykyä koskevat vähimmäisedellytykset, jotka ehdokkaiden ja tarjoajien on täytettävä.

Edellä 48 ja 49 artiklassa tarkoitettujen tietojen laajuus sekä tietyt hankintasopimuksen osalta vaadittu suorituskyvyn vähimmäistaso on liitettävä hankintasopimuksen kohteeseen ja se on suhteutettava siihen.

3. Rajoitetuissa menettelyissä, neuvottelumenettelyissä, joihin liittyy hankintailmoitus, ja kilpailullisessa neuvottelumenettelyssä hankintaviranomaiset voivat rajoittaa niiden sopivien ehdokkaiden lukumäärää, joilta ne pyytävät tarjousta tai jotka kutsutaan neuvotteluihin tai osallistumaan kilpailulliseen neuvottelumenettelyyn edellyttäen, että sopivia ehdokkaita on riittävä määrä. Hankintaviranomaisten on ilmoitettava hankintailmoituksessa ne objektiiviset ja syrjimättömät perusteet tai säännöt, joita ne aikovat soveltaa, niiden ehdokkaiden vähimmäismäärä, joille ne aikovat esittää tarjous- tai neuvottelupyynnön, ja tarvittaessa enimmäismäärä, jonka ne aikovat asettaa.

4. Rajoitetussa menettelyssä vähimmäismäärän on oltava viisi. Neuvottelumenettelyssä, johon liittyy hankintailmoituksen julkaiseminen, ja kilpailullisessa neuvottelumenettelyssä vähimmäismäärän on oltava kolme. Joka tapauksessa niiden ehdokkaiden lukumäärän, joille aiotaan esittää tarjous- tai neuvottelupyynnö, on oltava riittävä varmistamaan todellisen kilpailun.

Hankintaviranomaisten on kutsuttava vähintään sama määrä ehdokkaita kuin on ennakolta vahvistettu ehdokkaiden vähimmäismääräksi. Jos valintaperusteet ja vähimmäistason täyttävien ehdokkaiden määrä on alle vähimmäismäärän, hankintaviranomainen voi jatkaa menettelyä pyytämällä vaaditut edellytykset täyttävää ehdokasta tai täyttäviä ehdokkaita esittämään tarjouksen tai aloittamaan neuvottelut. Hankintaviranomainen ei saa ottaa menettelyyn muita taloudellisia toimijoita, jotka eivät ole esittäneet osallistumispyyntöä, tai ehdokkaita, jotka eivät täytä vaadittuja edellytyksiä.

5. Kun hankintaviranomaiset käyttävät 30 artiklan 4 kohdassa ja 29 artiklan 4 kohdassa säädettyä mahdollisuutta supistaa neuvoteltavien ratkaisujen tai neuvoteltavien tarjousten

määrää, ne suorittavat supistamisen soveltamalla hankintailmoituksessa, tarjouseritelmässä tai havainnollistavassa asiakirjassa ilmoittamiaan sopimuksen tekemistä koskevia perusteita. Viimeisessä vaiheessa kyseisen määrän on oltava riittävä todellisen kilpailun varmistamiseksi edellyttäen, että ratkaisuja tai vaatimukset täyttäviä ehdokkaita on riittävästi."

Tarkistuksella 80 täydennetään 46 artiklan 1 kohdan osallistumisen poissulkevia ehdottomia syitä lisäämällä niihin 10 päivänä kesäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/308/ETY 1 artiklassa tarkoitettu rikollisesta toiminnasta saatujen varojen käsittely eli rahanpesurikos.

Lainsäätämiseen osallistuvien toimielinten välisen yhteisymmärryksen saavuttamiseksi komissio hyväksyy tarkistuksen seuraavasti:

"46 artikla

Ehdokkaan tai tarjoajan henkilökohtainen asema

1. Kun hankintaviranomaisen tiedossa on lainvoimaisella päätöksellä annettu tuomio yhdestä tai useammasta jäljempänä luetelluista syistä, hänen on suljettava kyseinen ehdokas tai tarjoaja pois julkiseen hankintaan osallistumisesta:

- a) osallistuminen 21 päivänä joulukuuta 1998 hyväksytyyn yhteisen toiminnan 2 artiklan 1 kohdassa määritellyn rikollisjärjestön toimintaan,
- b) lahjominen 26 päivänä toukokuuta 1997 annetun neuvoston säädöksen 3 artiklan ja 22 päivänä joulukuuta 1998 hyväksytyyn yhteisen toiminnan 3 artiklan 1 kohdan määrittelyn mukaisesti,
- c) yhteisön taloudellisten etujen suojaamista koskevan yleis-sopimuksen tekemisestä 26 päivänä heinäkuuta 1995 annetun neuvoston säädöksen 1 artiklan mukaiset petokset,
- d) rahanpesu siten kuin se määritellään rahoitusjärjestelmän rahanpesutarkoituksiin käyttämisen estämisestä 10 päivänä kesäkuuta 1991 annetussa neuvoston direktiivissä 91/308/ETY⁽¹⁾ sellaisena kuin se on muutettuna 4 päivänä joulukuuta 2001 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/97/EY⁽²⁾.

..."

Tarkistuksilla 86, 87 ja 89 muutetaan 46 artiklan 2 kohtaa.

Tarkistuksella 86 muutetaan 46 artiklan 2 kohdan d alakohtaa lisäämällä siihen mahdollisuus sulkea pois tarjouskilpailusta taloudellinen toimija, joka on syyllistynyt vakavaan virheeseen rikkomalla kansainvälisiä työnormeja ja työsuojelusta ja työoloista annettua yhteisön "peruslainsäädäntöä".

⁽¹⁾ EYVL L 166, 28.6.1991, s. 77.

⁽²⁾ EYVL L 344, 28.12.2001, s. 76.

Työoikeuden laiminlyönti voi olla perusteena tuomioihin, joiden nojalla poissulkeminen on komission ehdottamassa säännöstössä mahdollista mainitsematta tilannetta erikseen artikla-osassa. Se voi myös olla perusteena "ammattitoiminnan vakavasta virheestä" johtuneeseen poissulkemiseen siten kuin ehdotetun 46 artiklan 2 kohdassa säädetään. Julkisten hankintojen sosiaalisia näkökohtia koskevassa lokakuun 15 päivänä 2001 annetussa tiedonannossa komissio ilmaisi selvästi, missä määrin voimassaoleva oikeus kattaa nämä tilanteet. Tämä pätee myös käsillä olevaan ehdotukseen. Komissio on ilmaissut asian johdanto-osan 30 kappaleessa, jota lainataan edellä mainitussa tarkistuksessa 51.

Tarkistuksella 87 luodaan mahdollisuus sulkea pois tarjouskilpailusta toimija, joka on laiminlyönyt noudattaa voimassaolevaan lainsäädäntöön tai työehtosopimukseen sisältyviä velvoitteita, jotka koskevat työsuojelua tai työntekijöiden edustajista annettua lainsäädäntöä. Rikkomisen on oltava tuomioistuimen päätöksellä toteen näytetty.

Tässä tarkistuksessa ilmaistaan mahdollisuus, joka sisältyy jo ehdotuksen 46 artiklan 2 kohdan b alakohtaan, jonka mukaan tarjoaja, joka on tuomittu ammattimoraaliin liittyvästä rikoksesta, on suljettava pois tarjouskilpailusta; asia on selitetty edellä mainitussa johdanto-osan 30 kappaleessa.

Tarkistuksella 89 luodaan mahdollisuus sulkea pois tarjouskilpailusta toimija, jonka tuomioistuin on katsonut tai jonka on muulla tavoin näytetty jättäneen noudattamatta työlainsäädännössä asetettuja velvoitteita.

Kuten tarkistukset 86 ja 87, komissio on ottanut tämänkin tarkistuksen huomioon edellä mainitussa johdanto-osan 30 kappaleessa.

Tarkistuksen 153 tarkoituksena on, että jäsenvaltioiden sallitaan uskoa 46, 47, 48, 49, 50 ja 50a artiklassa vahvistettujen ehtojen tarkastaminen yksityisoikeudellisten varmennelaitosten tehtäväksi.

Poissulkemis- ja valintaperusteiden tarkastamisen helpottamiseksi jäsenvaltiot voivat vapaasti uskoa tämän tehtävän varmennelaitoksille, olivat ne yksityisiä tai julkisia. Tämä ei saa kuitenkaan johtaa siihen, että tarjouskilpailuun osallistumiselta määrättyssä jäsenvaltiossa voitaisiin edellyttää yksinomaan kansallisten viranomaisten suorittamaa varmentamista.

Komissio hyväksyy tämän tarkistuksen seuraavasti uudelleen muotoiltuna:

"52 artikla

Hyväksytyjen taloudellisten toimijoiden viralliset luettelot ja julkis- tai yksityisoikeudellisten laitosten suorittama varmennus

1. Jäsenvaltiot voivat joko pitää virallisia luetteloita hyväksytyistä urakoitsijoista, tavarantoimittajista, tai palvelujen suo-

rittajista tai käyttää julkisten tai yksityisten varmennelaitosten suorittamaa varmennusta.

Jäsenvaltiot mukauttavat luetteloihin merkitsemiselle sekä varmennelaitosten toimittamille todistuksille asetettavat ehdot 46 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan a–d ja g alakohdan, 47 artiklan, 48 artiklan 1, 3 ja 4 kohdan sekä 49 artiklan 1, 2, 4 ja 5 kohdan sekä 50 ja 50 a artiklan säännöksiin.

Jäsenvaltiot mukauttavat ehdot 48 artiklan 2 kohdan ja 49 artiklan 3 kohdan säännöksiin myös taloudellisten toimijoiden, jotka kuuluvat ryhmään ja käyttävät ryhmän muiden yhtiöiden heidän käyttöönsä asettamia keinoja, merkitsemistä koskevien hakemusten osalta. Kyseisten toimijoiden on tässä tapauksessa osoitettava virallisen luettelon laativalle viranomaiselle, että kyseiset resurssit ovat taloudellisen toimijan käytettävissä viralliseen luetteloon merkitsemistä koskevan todistuksen koko voimassaolon ajan.

2. Virallisiin luetteloihin merkityt toimijat tai toimijat, joilla on todistus, voivat kunkin sopimuksen osalta esittää hankintaviranomaisille toimivaltaisen viranomaisen antaman todistuksen rekisteröinnistä tai toimivaltaisen varmennelaitoksen antaman todistuksen. Mainituissa todistuksissa on mainittava ne viiteasiakirjat, joiden perusteella tavarantoimittaja on merkitty luetteloon/varmentaminen on suoritettu, sekä luokka, johon kyseinen toimija luettelossa sijoittuu.

3. Muiden jäsenvaltioiden hankintaviranomaisten on hyväksyttävä todistettu toimivaltaisten laitosten tekemä merkintä virallisiin luetteloihin tai varmennelaitoksen antama todistus osoitukseksi taloudellisen toimijan soveltuvuudesta ainoastaan siltä osin mitä 46 artiklan 1 kohdassa ja 2 kohdan a–d ja g alakohdassa, 47 artiklassa, 48 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa sekä 49 artiklan 2 kohdan 1 alakohdan a alakohdassa, 2, 5, 6 ja 7 alakohdassa urakoitsijoiden osalta, 2 kohdan 1 kohdan b alakohdassa, 2, 3, 4 ja 9 alakohdassa tavarantoimittajien osalta ja 2 kohdan 1 alakohdan b alakohdassa ja 3–8 alakohdassa palvelujen suorittajien osalta säädetään.

4. Virallisiin luetteloihin tehdyn merkinnän tai varmennuksen mukaisia tietoja ei saa perusteetta kyseenalaistaa. Jokaiselta luetteloon merkityltä taloudelliselta toimijalta voidaan kuitenkin jokaisen hankintasopimuksen yhteydessä vaatia lisätodistus sosiaaliturvamaksujen sekä verojen ja muiden veronluonteisten maksujen suorittamisesta.

Muiden jäsenvaltioiden hankintaviranomaiset saavat soveltaa 3 kohdan ja tämän kohdan ensimmäisen alakohdan säännöksiä ainoastaan niihin taloudellisiin toimijoihin, jotka ovat sijoittautuneet virallista luetteloa pitävään jäsenvaltioon.

5. Merkittäessä muista jäsenvaltioista olevia taloudellisia toimijoita viralliseen luetteloon tai 1 kohdassa tarkoitettujen varmennelaitosten suorittaessa niiden varmentamista, niiltä ei saa vaatia muita kuin kotimaisilta taloudellisilta toimijoilta vaadittavia todisteita tai ilmoituksia, eikä missään tapauksessa muita kuin 46–50 a artiklassa tarkoitettuja todisteita tai ilmoituksia.

Muista jäsenvaltioista olevilta taloudellisilta toimijoilta, jotka haluavat osallistua julkiseen hankintamenettelyyn, ei saa vaatia edellä mainittua luetteloon merkitsemistä tai varmennusta. Hankintaviranomaisten on hyväksyttävä muiden jäsenvaltioiden toimitelinten antamat vastaavat todistukset. Niiden on hyväksyttävä myös muut vastaavat todistelukeinot.

6. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut varmennelaitokset ovat laitoksia, jotka täyttävät varmennukselle asetetut eurooppalaiset standardit.

7. Virallisia luetteloja pitävien tai 1 kohdassa tarkoitettuja varmennelaitoksia käyttävien jäsenvaltioiden on ilmoitettava muille jäsenvaltioille sen laitoksen osoite, jolle hakemukset on esitettävä.”

Tarkistuksessa 104 täsmennetään, että hankintaviranomaisen velvollisuus säilyttää sille toimitettujen tietojen luottamuksellisuus ja kokonaisuus koskee menettelyn eri vaiheita: tallennusta, käsittelyä ja säilyttämistä.

Ehdotetut täsmennykset on muotoiltu uudelleen, jotta eri sähköisten toimitustapojen vaatimukset voitaisiin ottaa huomioon, ja hyväksytty seuraavasti:

”61 artikla

Viestintätavat

1. Kaikkiin kilpailuja koskeviin ilmoituksiin sovelletaan 42 artiklan 1, 2 ja 4 kohdan säännöksiä.

2. Ilmoitukset, tiedonvaihto ja tietojen tallennus on suoritettava varmistaen, että kaikki tarjouskilpailuun osallistujien toimitettavat tiedot säilytetään kokonaisuudessaan ja pidetään luottamuksellisina ja että hankintaviranomaiset saavat tietää suunnitelmien ja ehdotusten sisällöstä vasta suunnitelmien ja ehdotusten esittämiselle asetetun määräajan päätyttyä.

3. Suunnitelmien ja luonnosten sähköiseen vastaanottamiseen käytettäviin laitteisiin sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) Suunnitelmien ja luonnosten sähköiseen toimittamiseen tarvittavia eritelmiä, myös salausta, koskevien tietojen on oltava asianomaisten käytettävissä. Lisäksi suunnitelmien ja luonnosten sähköiseen vastaanottamiseen käytettävien laitteiden on oltava liitteen X vaatimusten mukaisia.

b) Jäsenvaltiot voivat perustaa tai ylläpitää vapaaehtoisuuteen perustuvia akkreditointijärjestelmiä, joiden tarkoituksena on parantaa kyseisiin laitteisiin liittyvien varmennepalvelujen tasoa.”

Tarkistuksilla 110 ja 113 muutetaan liitettä VII A hankintailmoitusten osalta.

Tarkistuksella 110 vaaditaan hankintaviranomaisia mainitsemaan ennakkotietoilmoituksessa tiedot yksiköstä, josta saa tiedot vero-, työ- ja ympäristölainsäädännöstä.

Taloudellisten toimijoiden on tunnettava tarjouksen laatimisen kannalta tarpeelliset tiedot. Eräät tiedot sanelee kansallinen lainsäädäntö silloin, kun rakennusurakka tai palvelusuoritus toteutetaan hankintaviranomaisen omassa maassa. Näin ollen on oikeutettua, että hankintaviranomaiset velvoitetaan ilmoittamaan, mistä nämä tiedot ovat saatavissa. Tiedoista olisi kuitenkin enemmän hyötyä, jos ne ilmenisivät hankintasopimusilmoituksesta.

Tarkistuksella 113 vaaditaan hankintaviranomaisia mainitsemaan hankintailmoituksissa niiden elinten yhteystiedot, jotka ovat toimivaltaisia käsittelemään julkisten hankintasopimusten tekemistä koskevia muutoksenhakupyynnöitä.

Avoimuuden lisääminen tässä asiassa on suotavaa.

Komissio hyväksyykin tarkistukset 110 ja 113 seuraavasti:

”ILMOITUS HANKINTASOPIMUKSESTA

AVOIMET JA RAJOITETUT MENETTELYT, KILPAILULLINEN NEUVOTTELUMENETELY SEKÄ NEUVOTTELUMENETELYT:

1. Hankintaviranomaisen nimi, osoite, faksinumero ja sähköpostiosoite.

1 a) Julkisia rakennusurakoita, tavaranhankintoja, joihin liittyy paikalleen asettamis- ja asennustöitä, ja palveluja koskevat julkiset hankintasopimukset: sen yksikön nimi, osoite, telekopionumero ja sähköpostiosoite, jolta voi saada tarvittavia tietoja verotus-, ympäristönsuojelu-, työsuojelu- ja työehtosäännöksistä, joita sovelletaan suoritteiden toteutuspaikalla.

...

23 a) Muutoksenhakuvelimen nimi ja osoite ja tiedot mahdollisista väliesmenettelyistä. Muutoksenhauulle säädettyjä määräaikoja koskevat tarkat tiedot.

...”

Tarkistuksessa 114 vaaditaan hankintaviranomaisia ilmoittamaan tehtyjä sopimuksia koskevissa ilmoituksissa niiden elinten yhteystiedot, jotka ovat toimivaltaisia käsittelemään julkisten hankintasopimusten tekemistä koskevia muutoksenhakupyynnöitä.

Avoimuuden lisääminen tässä asiassa on suotavaa. Komissio hyväksyykin tämän tarkistuksen seuraavasti:

”ILMOITUS TEHDYSTÄ SOPIMUKSESTA

...

12 a) Muutoksenhakuvelimen nimi ja osoite ja tiedot mahdollisista väliesmenettelyistä. Muutoksenhauulle säädettyjä määräaikoja koskevat tarkat tiedot.”

3.3 Tarkistukset, joita komissio ei hyväksy (162, 8, 173, 25, 29, 32, 37, 159, 49, 151, 68, 78, 63, 139, 66, 69, 161, 71, 72, 131, 73, 75, 76, 81, 82, 83, 84, 90, 92, 94, 176, 99, 102, 103, 107, 108, 111, 115, 117 ja 116)

Tarkistuksella 162 luodaan johdanto-osaan uusi 1 a kappale, jonka tarkoituksena on, että hankintasopimusmenettelyissä otetaan huomioon tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annettu neuvoston direktiivi 85/337/ETY.

Tämä tarkistus on tarpeeton, sillä se ei kuulu käsiteltävän direktiivin soveltamisalaan: tarkistuksessa vahvistetaan uudelleen sellaisen direktiivin soveltaminen, jolla asetetaan yksityis- ja julkissektorille velvoitteita, jotka on täytettävä ennen mihin tahansa hankkeeseen ryhtymistä ja siis ennen sopimuksentekomenettelyä.

Tarkistuksella 8 täydennetään teknisiä eritelmiä koskevaa johdanto-osan kappaletta korostamalla, että eurooppalaisten eritelmien puuttuessa hankintaviranomaisten on voitava määrätä ennalta tarkat kansalliset perusteet, jotta huolto- ja kunnostustöiden kustannukset voidaan pitää mahdollisimman alhaisella tasolla. Tätä tarkistusta on käsiteltävä tarkistuksen 45 yhteydessä, jossa hankintaviranomaiselle annetaan kansallisen standardin osalta mahdollisuus hylätä vastaava ratkaisu sillä perusteella, että sen kustannukset olisivat korkeammat. Koska tätä tarkistuksen 45 osaa ei voida hyväksyä sillä perusteella, että se on vastoin perustamissopimuksen 28 artiklaa, tarkistusta 8 ei myöskään voida hyväksyä. Lisäksi hankintaviranomaisten toimivaltaan ei kuulu sellaisten kansallisten perusteiden määrittäminen, joilla on yleistä vaikutusta. Kansalliseen standardiin viittaamisen osalta komission alkuperäisen ehdotuksen johdanto-osan kappale on jo ilmaisultaan selvä.

Tarkistuksella 173 muutetaan 1 artiklaa määrittelemällä erityisen monitahoiset hankintasopimukset, jotka voivat olla kilpailullisen neuvottelumenettelyn kohteena, tarkempaa menettelyä koskevan 30 artiklan sijasta 1 artiklan esimerkkiluettelolla, joka ei ole tyhjentävä. Muutoksessa ei ole kyse pelkästä määritelmästä vaan niiden tapausten luettelemisesta, joissa sallitaan turvautua kilpailulliseen neuvottelumenettelyyn ja joissa hankintaviranomaiset eivät kykene joko määrittelemään teknisiä tai muita keinoja, joilla tarpeet voidaan tyydyttää, tai arviomaan markkinoilla tarjolla olevia ratkaisuja. Mahdottomuus määritellä keinoja ei saa johtua siitä, että aikaisempaa tarjouskilpailua ei ole järjestetty tai siitä, että toiminnalliset eritelmit sisältävä hankintasopimus olisi ollut riittävä.

Komissio on sitä mieltä, että monitahoisen hankintasopimuksen mainitseminen ei ole tarpeellista ja että on parempi, että 30 artiklassa määritellään objektiiviset olosuhteet, joissa kilpailulliseen neuvottelumenettelyyn voidaan turvautua.

Sen ehdon osalta, jonka mukaan aikaisempi tarjouskilpailu ei olisi antanut hankintaviranomaiselle valmiutta määritellä tarpeidensa tyydyttämiseksi soveltuvia keinoja, tarkistusta ei voida hyväksyä, koska siitä seuraa samat toissijaisuutta koskevat ongelmat kuin tarkistuksista 142 ja 7 sekä 171–145, joiden tarkoituksena on luoda velvollisuus erottaa urakoiden suunnittelu niiden toteutuksesta.

Tarkistuksella 25 luodaan erityissäännöstö käännos- ja tulkkauspalvelujen puitesopimuksia varten.

On syytä korostaa, että tässä tarkistuksessa tarkoitettujen palvelut sisältyvät liitteeseen I B, eivätkä direktiivin kaikki menettelysäännöt koske niitä (kilpailuttaminen ja yksityiskohtaiset säännöt). Erityissäännöt puitesopimuksille säätävä tarkistus tekisikin näihin sopimuksiin sovellettavasta lainsäädännöstä perusteetta ankarampaa kuin siitä, jota sovelletaan samalla alalla tehtyihin julkisiin hankintasopimuksiin.

Tarkistuksella 29 pyritään tekemään palkintojen antaminen kilpailuihin osallistujille pakolliseksi, minkä vuoksi "suunnittelukilpailujen" määritelmää muutetaan rajaamalla se koskemaan ainoastaan kilpailuja, joissa voidaan antaa palkintoja.

Periaate, jonka mukaan osallistujat palkitaan, voi olla perusteltu silloin, kun kilpailussa on kyse hankkeista, joihin sitoutuu todellisia kuluja, kuten sellaisissa kilpailuissa, jotka on järjestetty urakan, kaupunki- tai seutus suunnittelun toteuttamiseksi. On kuitenkin syytä huomauttaa, että kilpailuja voidaan järjestää muilla aloilla, jotka eivät oikeuta mainittua palkitsemisvelvollisuutta. Lisäksi tarkistuksessa ehdotettu määritelmä, joka pakottaa turvautumaan ainoastaan palkintokilpailuihin, ei vaikuta tarkoituksenmukaiselta tavoitteen saavuttamiseksi. Kyseinen määritelmä ei estäisi järjestämästä palkinnottomia kilpailuja, vaan se jättäisi ne direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.

Tarkistuksella 32 nostetaan komission ehdotuksessa mainittuja kynnysarvoja noin 50 prosentilla.

Voimassaolevien direktiivien kynnysarvot ovat sellaiset, että yhteisön lainsäädäntö koskee ainoastaan sopimuksia, jotka ovat arvoltaan huomattavia. Direktiivin kynnysarvojen nostaminen vähentäisi oikeudettomasti niiden julkisten hankintasopimusten avoimuustakuita, jotka tällä hetkellä tarjotaan Euroopan unionin taloudellisille toimijoille. On todettava, että direktiivien mukaisten menettelyjen väitetty monimutkaisuus ja niihin liittyvät hallintokustannukset eivät oikeuttane kynnysarvojen nostamiseen: nämä kulut ovatkin verrattavissa niiden muiden kansallisten sopimuksentekomenettelyjen monimutkaisuuteen ja kustannuksiin, jotka ovat voimassa kynnysarvojen alittavien hankintasopimusten osalta.

Lisäksi Euroopan unionin yksipuolinen kynnysarvojen nostaminen olisi vastoin sen kansainvälisiä velvoitteita Maailman kauppajärjestössä. Toisaalta Euroopan unionin vaatimus nostaa kynnysarvoja julkisia hankintasopimuksia koskevan sopimuksen tarkistuksen yhteydessä merkitsisi Euroopan uskottavuuden selvää laskua mainittuun tarkistukseen liittyvissä neuvotteluissa, joiden neuvottelutoimeksiannossa mainitaan selvästi tavoitteena olevan laajentaa sopimuksen kattavuutta; lisäksi mainittu vaatimus saisi vastapuolen joko vaatimaan korvausta kumppaneiltamme tai kansainvälisten hankintasopimusten vastavuoroista sulkemista.

Muutoin on paikallaan todeta, että kynnysarvojen kerran kahdessa vuodessa suoritettava tarkistusmenettely, jonka tarkoituksena on mukauttaa ne Euroopan valuuttojen/erityisnosto-oikeuksien pariteettien muutoksiin, voi jo, kuten tällä hetkellä on tilanne kaudella 2002–2004 sovellettavien kynnysarvojen osalta, johtaa kynnysarvojen huomattavaan nostamiseen.

Tarkistuksella 37 lisätään direktiiviin ala, johon sitä ei sovelleta, nimittäin investointien ja varainhallinnan tarkoituksessa tehtyihin lainasopimuksiin liittyvät rahoituspalvelut.

Tämä poissulkeminen vaikuttaisi siten, että erityisesti paikallisen julkisyhteisön kaikkien hankkeiden rahoituksesta voitaisiin sopia järjestämättä Euroopan laajuista tarjouskilpailua. Tämä on vastoin rahoituspalvelujen vapauttamistavoitteita eikä sitä voida oikeuttaa väitteellä esitetyllä korkokantojen vaihtelulla. Käytössä on tarpeeksi joustavat menettelyt – puitesopimukset yhdistettyinä sähköisiin keinoihin ja erityisesti käänteiset huu-tokaupat – joiden avulla vaihtelu voidaan ottaa huomioon.

Tarkistuksella 159 pyritään

1. varmistamaan, että hankintaviranomainen ei voi "tarjousertelmässä rajoittaa määrällisesti yritysten vapautta järjestää oma tuotantonsa"
2. määräämään, että hankintaviranomainen pyytää tarjoajaa ilmoittamaan, minkä osan sopimuksesta tämä aikoo antaa alihankkijoille sekä alihankkijoiden nimet
3. määräämään, että hankintaviranomaisen on kiellettävä alihankinta yrityksiltä, jotka ovat 46 artiklassa tarkoitettussa tilanteessa "ja/tai jotka eivät täytä 47, 48 ja 49 artiklassa säädettyjä vaatimuksia"
4. määräämään, että "henkisiä palveluja, lukuun ottamatta käänös- ja tulkkauksipalveluja sekä hallintopalveluja ja vastaavia, ei voida teettää alihankkijoilla".

Komissio ei hyväksy tätä tarkistusta seuraavista syistä:

1. Jos taloudellinen toimija pystyy osoittamaan, että tällä on todella käytössään muiden yksikköjen suorituspanoksia, esimerkiksi alihankintasopimuksen muodossa, tällä on oikeuskäytännön mukaan oikeus hyödyntää niitä pyrkiessään tulemaan valituksi. Toisaalta mikään nykyisessä laissa ei estä hankintaviranomaista määräämästä, että koko hankintasopimuksen tai sen osan toteuttaminen alihankintana on kiellettyä.
2. Tämän velvoitteen seurauksena tarjoajien olisi pakko tehdä alihankintana suoritettava osa tarjouksesta sekä alihankkijoiden valinta siten, ettei niitä voi enää muuttaa. Tällaisen velvoitteen määrääminen yhteisön tasolla vaikuttaa liioitellulta ottaen huomioon, että vastuu hankintasopimuksen toteuttamisesta on aina hankinnan suorittavalla viranomaisella. Toissijaisuusperiaatteen huomioon ottaen jäsenvaltioiden olisi tarvittaessa määrättävä alihankkijoiden nimeämisvelvollisuudesta.
3. Alihankinnan poissulkemismahdollisuus vaikuttaa oikeutetulta sellaisten yritysten/henkilöiden kohdalla, jotka on tuomittu tietyistä rikoksista (järjestäytynyt rikollisuus/lahjonta/yhteisön taloudellisia etuja loukannut petos, vrt. 46 artiklan 1 kohta) tai muissa tilanteissa (työoikeuden noudattamatta jättäminen, vrt. 46 artiklan 2 kohta), mutta se aiheuttaa soveltamisongelmia. Se edellyttää nimittäin alihankkijoiden tuntemista (katso kohta 2) ja ennakkovalvontaa, mikä pitkittäisi kohtuuttomasti hankintamenettelyjä. Se voitaneen kuitenkin ottaa huomioon toissijaisuusperiaatteen mukaisena (jäsenvaltioiden tarvittaessa määräämänä velvoitteena).

Edellä kohdassa 3 mainitut näkökannat tarkoittavat 48 ja 49 artiklassa säädettyjen taloudellisten ja rahoituksellisten sekä teknisten ja ammatillisten edellytysten kannalta sitä, että alihankkijoilla olisi oltava sama suorituskyky kuin päätoimeksisaajalla, mikä rajoittaisi oikeudettomasti pien- ja keskiuurten yritysten osallistumista. Mainittuja näkökantoja ei siis voida ottaa huomioon.

Direktiivin 47 artiklan osalta tarkistuksessa ehdotetaan, että alihankkijoihin sovelletaan ankarampaa säännöstöä kuin ehdokkaisiin ja tarjoajiin (jälkimmäisten osalta hankintaviranomaiset eivät ole velvollisia pyytämään tietoja, kun taas alihankkijoiden osalta se olisi tehtävä järjestelmällisesti). Direktiivin 47 artiklaa on kuitenkin jo nyt mahdollista soveltaa alihankkijoihin valinnan suorittamisessa, mikäli tarjoaja hyödyntää tuotantovälineitä, jotka alihankkijat ovat asettaneet tämän käyttöön (tuomio asiassa "Holst Italia" ⁽¹⁾).

⁽¹⁾ Asia C-176/98, tuomio 2.12.1999, Kok. 1999, s. I-8607.

4. Ei liene perusteltua määrätä tällaista yleiskieltoa: asianomaiset hankintaviranomaiset voivat jo niin halutessaan kieltää alihankinnan asettamallaan hankintasopimuksen toteuttamista koskevilla ehdoilla kaikkien hankintatyyppien ei vain tiettyjen palvelujen osalta. Saman näkemyksen mukaisesti hankintaviranomaisilla on myös oltava vapaus sallia alihankinta.

Tarkistuksella 49 lisätään 26 artiklaan uusi alakohta, jossa alihankkijoille määrätään samat taloudellista, rahoituksellista ja sosiaalista suorituskykyä koskevat vaatimukset kuin ehdokkaille tai tarjoajille.

Samoin syistä kuin tarkistusta 159 koskevista huomautuksissa on edellä todettu (kohta 3, toinen ja kolmas kappale), tarkistusta 49 ei voida hyväksyä.

Tarkistusten 151, 68 ja 78 olennaisena tarkoituksena on luoda kelpoisuusjärjestelmät sellaisina kuin niistä säädetään "alakohteisessa" direktiivissä 93/38/ETY.

Tarkistuksella 151 lisätään 32 artiklaan uusi 2 a kohta, jolla on tarkoitus luoda hankintaviranomaisille mahdollisuus perustaa kelpoisuusjärjestelmä, josta on tehtävä vuosittainen ilmoitus silloin, kun järjestelmä on voimassa yli kolme vuotta, ja yksi ainoa ilmoitus muissa tapauksissa.

Tarkistuksella 68 luodaan mahdollisuus toteuttaa kilpailumenettely kelpoisuusjärjestelmän olemassaolosta tehdyn ilmoituksen avulla.

Tarkistuksella 78 säädetään kelpoisuusjärjestelmiin sovellettavista säännöistä. Vaikka säännökset ovat saaneet läheisiä vaikutteita voimassaolevan alakohtaisen direktiivin vastaavista säännöksistä, tarkistukseen ei ole sisällytetty säännöksiä, jotka koskevat kelpoisuusasioissa tehtyjen päätösten perustelemisvelvoitteita, eikä säännöksiä, joissa vaaditaan kelpoisuusjärjestelmien vastavuoroista tunnustamista ja yhtäläistä kohtelua. Taloudellisten toimijoiden valinnan osalta tarkistus rajoittuu toteamaan, että järjestelmä on pantava täytäntöön "objektiivisten kriteereiden ja hankintayksikköjen laatimien sääntöjen mukaan" viittaamatta lainkaan laatuun perustuvaa valintaa koskeviin yleissääntöihin.

Tarkistuksia 151, 68 ja 78 (45 a artikla) on analysoitava yhdessä. Niiden merkityksenä on luoda "alakohtaisen" direktiivin ("julkisten palvelujen direktiivin") järjestelmä, jossa on mahdollista käyttää – kunkin hankintaviranomaisen omaa – kelpoisuusjärjestelmää, keinona kilpailuttaa useita yksittäisiä hankintoja, jotka on suoritettava järjestelmän voimassaoloaikana. Toisin sanoen, sen sijaan, että kustakin hankintamenettelystä tehtäisiin oma ilmoituksensa, laadittaisiin joko yksi vuosittainen ilmoitus, jolla kilpailutetaan kaikki järjestelmän kyseisen vuo-

den aikana kattamat hankinnat, tai järjestelmän voimassaoloajan ylittäessä yhden vuoden yksi ainoa ilmoitus, jolla kilpailutetaan kaikki kyseisen ajanjakson aikana tehtävät hankinnat. Kelpoisuusjärjestelmä olisi teoriassa aina avoin. Järjestelmään pääsy olisi käytännössä erittäin epävarmaa, sillä siinä edellytetään, että taloudelliset toimijat saavat tiedon itse järjestelmän olemassaolosta ilmoituksella, joka on julkaistu kuukausia, jopa vuosia aikaisemmin. Tämä haittaisi hankintasopimusten kilpailuttamista ja vasta perustettuja yrityksiä. Tarkistus johtaisikin avoimuuden menetykseen, mikä ei ole hyväksyttävissä, ja uhkaksi varata hankinnat yrityksille, jotka ovat saaneet tiedon alkutilmoituksesta. Asia voi olla toisin tapauksissa, joissa tällaiset järjestelmät ja niihin perustuvat hankintasopimukset kilpailutettaisiin asianmukaisesti ja pantaisiin toimeen avoimuuden ja yhtäläisen kohtelun varmistavin sähköisin keinoin. On myös huomautettava, että kelpoisuusjärjestelmien käyttöönotto olisi vastoin julkisia hankintasopimuksia koskevaa sopimusta siltä osin, kuin sitä voidaan soveltaa keskeisiin hankintaviranomaisiin.

Tarkistuksella 63 pyritään kieltämään puitesopimusten soveltaminen henkisiin palveluihin ja luomaan erityissäännöt käännös- ja tulkkauspalveluille.

Tarkistuksen ensimmäinen osa on mitätön, koska henkiset palvelut muista palveluista erottavasta tarkistuksesta ei äänestetty. Tarkistuksen toisen osan lähtökohtana ovat Euroopan toimielinten, etenkin parlamentin, käännös- ja tulkkauspalvelujen esiin tuomat ongelmat, jotka on sittemmin ratkaistu palveluyksikköjen täydeksi tyydytykseksi.

Lisäksi on syytä korostaa, että tarkistuksen tarkoitamiin palveluihin, jotka sisältyvät liitteeseen I B, ei sovelleta kaikkia direktiivin menettelysääntöjä (kilpailuttaminen ja yksityiskohtaiset säännöt). Säättämällä erityissäännöt puitesopimuksille tarkistus tekisikin näihin sopimuksiin sovellettavasta lainsäädännöstä perusteetta ankarampaa kuin samalla alalla tehtyihin julkisiin hankintasopimuksiin sovellettavasta lainsäädännöstä.

Tarkistuksella 139 kielletään rakennusurakoita koskevat puitesopimukset.

Puitesopimuksia voidaan käyttää rakennusurakoissa, varsinkin "standardoiduissa" urakoissa, kuten teiden asfaltoinnissa ja kunnostuksessa. Tarkistuksella säädettyä poissulkemista ei voida näin ollen hyväksyä.

Tarkistuksella 66 muutetaan 33 artiklaa sosiaalisesta asuntotutunnosta säädetyn erityismenettelyn soveltamisalan laajentamiseksi koskemaan kaikkia "julkisia rakennusurakoita, joiden laajuus, monitahoisuus, toteuttamisaika ja/tai rahoitus vaativat yhtäsuurissa tehtävää suunnittelua ...".

Tätä tarkistusta ei voida mitenkään hyväksyä, sillä siinä laajennetaan, vieläpä erittäin väljästi, neuvottelumenettelyn mahdollisuuksia. Toisaalta on huomautettava, että 30 artikla mahdollistaa jo usean tämän tarkistuksen tarkoittaman tapauksen ottamisen huomioon.

Tarkistuksella 69 lisätään 35 artiklan 1 kohdan ensimmäiseen alakohtaan nimenomainen viittaus *Euroopan yhteisöjen viralliseen lehteen*, jossa ilmoitukset on julkaistava.

Tämä tarkistus kangistaisi julkaisutavat ja estäisi ottamasta huomioon tekniikan kehitystä, joka voi tulevaisuudessa johtaa muihin sopivampiin julkaisutapoihin.

Tarkistuksella 161 poistetaan säännös, jonka mukaan osallistumishakemusten ja tarjousten vastaanottamisen määräajat on vahvistettava siten, että taloudellisille toimijoille jää todellisuudessa riittävästi aikaa tarjousten tekemiseen.

Koska tämän säännöksen tavoitteena on edistää julkisten hankintasopimusten todellista kilpailuttamista, tarkistusta ei voida hyväksyä.

Tarkistuksella 71 muutetaan 40 artiklaa täsmentäen, että hankintamenettelyyn osallistumisen erityisillä edellytyksillä ei saa syrjiä tiettyjä tarjoajia. Tämä täsmennys koskee tarjouspyynnössä ilmoitettuja ehtoja.

Tällä tarkistuksella tavoitellaan samaa asiaa kuin direktiiviehdotuksella. Lisäys on kuitenkin tarpeeton, sillä se on jo huomioitu 2 artiklassa, jossa säädetään kaikissa hankintamenettelyn vaiheissa noudatettavista peruseriaateista.

Tarkistuksella 72 rajataan mahdollisuudet päättää hankintamenettely ennen sopimuksen tekemistä kahteen tilanteeseen: kun yhtään hankinnan ehdot täyttävää tarjousta ei ole tehty ja kun on olemassa muita painavia syitä, jotka eivät kuulu hankintaviranomaisten vastuualueeseen.

Tämä tarkistus on tavoitteiltaan hyväksyttävä (vältetään mahdolliset manipuloinnit ja edistetään yritysten suunnitteluvarmuutta), mutta sen muotoa ei voida hyväksyä, sillä se rajoittaa jyrkällä, kohtuuttomalla ja tarkoitukseen sopimattomalla tavalla mahdollisuuksia luopua hankintasopimuksen tekemisestä.

Luopumissyitä ei pidä luetella tyhjentävästi, sillä hankintaviranomaiset toimivat ostajina, jolloin heidän on pystyttävä mukautumaan hyvinkin vaihteleviin tilanteisiin, joita direktiivillä ei voida rajata. On paikallaan todeta, että tarkistuksella suljettaisiin pois muun muassa mahdollisuus päättää menettely ennen-

aikaisesti, kun sovellettavaa yhteisön oikeutta on rikottu, mikä on vastoin "muutoksenhakudirektiiviä" (1).

Vielä on huomautettava, että hankintaviranomainen on jo velvollinen toimittamaan osallistujien tietoon syyt, jotka ovat johdaneet hankintasopimuksen teosta luopumiseen. Tällä pyritään juuri estämään omavaltaisia manipulointeja ja auttamaan osallistujia tarkastamaan, onko hankintaviranomaisen päätös ollut perusteltu.

Tarkistuksella 131 pyritään estämään se, että hankintaviranomainen voisi valita keinot, joita hankintamenettelyssä on käytettävä ilmoitusten lähettämiseen ja tiedonvaihtoon.

Tämä tarkistus pakottaisi hankintaviranomaiset ottamaan vastaan missä muodossa tahansa lähetettyjä tarjouksia, vaikka näillä ei olisi käytössään keinoja niiden vastaanottamiseen. Tarkistus on siksi hylättävä.

Tarkistuksessa 73 vaaditaan hylkäämään sähköisessä muodossa tehdyt tarjoukset, ellei niihin ole sovellettu direktiivin 1999/93/EY mukaista kehittyntä sähköistä allekirjoitusta eikä sisällön luotettavaa salausta.

Tässä tarkistuksessa lähdetään sähköisten allekirjoitusten alalla tällä hetkellä vallitsevasta tilanteesta. Tämän alan teknologia kehittyy kuitenkin nopeasti. Tarkistus pakottaisi muuttamaan direktiiviä kehityksen tahdissa. Sähköisen allekirjoituksen takuut voidaan saavuttaa viittaamalla sähköistä allekirjoitusta koskeviin kansallisiin säännöksiin (millä vältetään säädöstekstin myöhemmiltä muutoksilta yhteisön lainsäädännön kehityksessä). Salaus ei ole toisaalta välttämätöntä, sillä tarjousten koskemattomuus voidaan varmistaa muilla tavoilla käyttämättä salausta. Lisäksi pakollinen salaus merkitsisi lisäkustannuksia sekä ostajalle että tarjoajille. Tätä tarkistusta ei siis voida hyväksyä.

Tarkistuksella 75 vaaditaan turvautumaan kolmanteen osapuoleen, akkreditoituun laitokseen tarjoajien lähettämien tietojen luottamuksellisuuden varmistamisessa.

On korostettava, että yhteisön politiikan tarkoituksena on aina nimenomaan välttää akkreditointijärjestelmän tekemistä pakolliseksi, koska se voi johtaa vääristymiin ja jäsenvaltioiden välisten erojen kasvuun.

(1) Julkisia tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvien muutoksenhakumenettelyjen soveltamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 21 päivänä joulukuuta 1989 annettu neuvoston direktiivi 89/665/ETY (EYVL L 34, 6.2.1990, s. 30), jota on muutettu julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18 päivänä heinäkuuta 1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/50/ETY (EYVL L 209, 24.7.1992, s. 1).

Tarkistuksessa 76 ehdotetaan, että vahvistettaessa määrättyssä hankintasopimuksessa vaadittavia erityisedellytyksiä puuttuva kokemus korvattaisiin osoituksella ”erityisestä suorituskyvystä”.

Erityisellä suorituskyvyllä ei voida yksin eikä konkreettisesti korvata kokemusta eikä antaa hankintaviranomaiselle riittäviä takuita siitä, että hankintasopimus pystytään toteuttamaan hyvin (opintotodistukset eivät korvaa kentältä saatua kokemusta). Lisäksi direktiiveissä tarkoitettujen hankinnat, ottaen huomioon kynnysarvot, ovat tärkeitä hankintoja, jotka vaativat asianmukaiset takuut. Tarkistuksessa mainittua ”erityistä suorituskykyä” ja sen osoittamista ei ole myöskään määritelty. Tämä on omiaan aiheuttamaan huomattavia kiistakysymyksiä, jotka hankintaviranomaisten on ratkaistava.

Tarkistuksella 81 täydennetään 46 artiklan 1 kohtaa lisäyksellä ”julkisten sopimusten myöntämisen yhteydessä ilmenneet petolliset menettelyt tai muut vilpilliset ja kilpailun vastaiset menettelyt”.

Yhteisön oikeudessa ei ole sen nyky muodossa yhdenmukaisesti kolmannen pilarin alalla näihin ilmiöihin liittyviä syytteitä eikä myöskään kaikkien jäsenvaltioiden rangaistusten seuraamusjärjestelmiä. Näissä olosuhteissa 46 artiklan 1 kohtaan luotua menettelyä ei voida panna toimeen.

Tarkistuksella 82 täydennetään 46 artiklan 1 kohtaa lisäämällä pakollisiin poissulkemistapauksiin työehtosopimusten ja muiden työ- ja sosiaaliturvaoikeudellisten säännösten noudattamatta jättäminen siinä maassa, johon taloudellinen toimija on sijoittautunut tai jossakin toisessa maassa.

Samoista syistä kuin edellisen tarkistuksen kohdalla, ja koska työoikeutta koskevia syytteitä/rikkomuksia ei ole lähennetty kolmannen pilarin toimin, tarkistusta ei hyväksytä.

On kuitenkin todettava, että 46 artiklan 2 kohdassa annetaan jo mahdollisuus tällaisiin poissulkemisiin, joten periaate voidaan selkeyttää johdanto-osan kappaleessa (katso tarkistus 86).

Tarkistuksella 83 täydennetään 46 artiklan 1 kohtaa lisäämällä perusteisiin Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen (Wien 19. joulukuuta 1988) mukainen huumausainerikos.

Yhteisön oikeudessa ei ole sen nyky muodossa yhdenmukaisesti kolmannen pilarin alalla näihin ilmiöihin liittyviä syytteitä eikä myöskään kaikkien jäsenvaltioiden rangaistusten seuraamusjärjestelmiä. Näissä olosuhteissa 46 artiklan 1 kohdalla luotua menettelyä ei voida panna toimeen.

Tarkistuksella 84 pyritään poistamaan hankintaviranomaisten tämänhetkinen mahdollisuus sulkea pois hankintamenettelystä tarjoajat tai ehdokkaat, jotka ovat konkurssissa, selvitystilassa, keskeyttäneet liiketoimintansa, oikeuden määräämässä velkajärjestelyssä, sopineet akordista velkojensa kanssa tai muussa vastaavassa tilanteessa. Tarkistuksen 90 mukaan tästä mahdollisuudesta tulee ehdoton.

Tarkistuksella 90 säädetään, että kaikki taloudelliset toimijat, jotka ovat konkurssissa, selvitystilassa, keskeyttäneet liiketoimintansa, oikeuden määräämässä velkajärjestelyssä tai sopineet akordista velkojensa kanssa, on ehdottomasti suljettava pois hankintamenettelystä.

Tarkistusten 84 ja 90 vaikutuksesta kaikkia EU:n hankintaviranomaisia kiellettäisiin sopimasta urakoitsijan kanssa tarvittavasta akordista, jolloin tälle ei jäisi mitään mahdollisuuksia jatkaa liiketoimintaansa, vaan se olisi pakko lopettaa. Tästä syystä lienee tarkoituksenmukaisempaa jättää vastaavassa tilanteessa olevien toimijoiden poissulkeminen kunkin ostajan päätettäväksi.

Tarkistuksella 92 lisätään tavarantoimittajien teknisen suorituskyvyn osoittamiskeinoihin tavarantoimittajan ympäristönsuojelun sekä työsuojelun ja työterveyden varmistamiseksi käytettävät menetelmät ja maininta teknisistä asiantuntijoista tai laitoksista, jotka vastaavat ympäristöasioiden hallinnasta sekä työsuojelusta ja työterveydestä.

Tarkistuksella pyritään arvioimaan yritykseltä tuotteen valmistamisessa vaadittavaa teknistä suorituskykyä sen suhteen, otaanko siinä huomioon ympäristö, sekä työterveys ja työsuojelu. Nämä tekijät ilmenevät joko tuotteen teknisistä eritelmistä (määrättävä käyttämään vähiten saastuttavaa tuotantomenetelmää) tai sellaisen sosiaali- tai ympäristölainsäädännön noudattamisena (lakeja rikkovan tarjoajan poissulkeminen), joka koskee hankintasopimuksen teon muita vaiheita.

Tarkistuksella 94 lisätään luotettavuus ominaisuudeksi, joka rinnastetaan urakoitsijan tekniseen suorituskykyyn tai ammatilliseen pätevyteen.

Koska luotettavuus on varsin subjektiivinen ominaisuus, sitä ei voi rinnastaa pätevyteen. Tästä syystä tarkistusta ei voida hyväksyä.

Tarkistuksella 176 pyritään ”taloudellisesti edullisimpaa tarjousta” koskevan hankintasopimuksen tekoperusteen osalta

1. poistamaan täsmennys, jonka mukaan kyse on ”hankintaviranomaisille” taloudellisesti edullisimmasta tarjouksesta
2. täsmentämään, että ympäristöominaisuuksiin voidaan sisällyttää ”tuotantomenetelmät”
3. lisäämään ”yhdenvertaisen kohtelun politiikkaa” koskeva peruste.

Sanan "hankintaviranomaisille" poistaminen kohdassa 1 mahdollistaisi epätarkkojen tekijöiden, joita ei useinkaan voida mitata, huomioimisen "yhteiskunnan", laajassa merkityksessä, edun nimissä. Tällaiset hankintasopimuksen tekoperusteet eivät enää täyttäisi tehtäväänsä, joka on tarjousten olennaisten ominaisuuksien arvioiminen, jotta voitaisiin valita ostajan kannalta parhaan hinta-laatu-suhteen esittävä tarjous. Tämä merkitsisi julkisista hankinnoista säädetyille direktiiveille asetetun tavoitteen järkkymistä ja tekisi lainsäädännöstä alakohhtaisten politiikkojen välikappaleen lisäämällä huomattavasti mahdollisuuksia epäyhtenäiseen kohteluun.

Kohdan 2 osalta hankintasopimuksen tekeminen ei ole tarkoitukseen sopiva vaihe vähemmän saastuttavan tuotantomenetelmän valitsemiseksi. Hankinnan kohteelle voidaan ennalta määrittellä vähemmän saastuttavia tuotantomenetelmiä koskevat vaatimukset teknisissä eritelmissä silloin kun ostaja päättää hankkia vähemmän saastuttavan ratkaisun. Jos ostaja haluaa verrata eri ratkaisuja ja arvioida enemmän tai vähemmän saastuttavien ratkaisujen etuja/kustannuksia, hän voi sallia eri muunnelmien eittämisen tai vaatia sitä.

Kohdan 3 osalta yhtäläisen kohtelun käsitteellä on erityinen merkitys julkisissa hankinnoissa (= kaikkia ehdokkaita/tarjoajia on kohdeltava samalla tavalla), kun tarkistuksella halutaan ilmeisesti puuttua perustamissopimuksen 13 artiklassa tarkoitettuun syrjimättömyyteen. Sikäli kuin on kyse yrityksen toimintalinjaa koskevasta perusteesta eikä tarjouksen ominaisuudesta, ei kyseessä voi olla hankintasopimuksen tekoperuste. Yritykseen liittyvien perusteiden käyttöönotto hankintasopimuksen tekovaiheessa johtaisi tiettyjen yritysten suosimiseen sellaisten ominaisuuksien perusteella, jotka eivät ole mitattavissa, vaikka näiden yritysten esittämä tarjous ei edustaisi ostajan kannalta parasta laatu/hintasuhdetta.

Tarkistuksella 99 poistetaan valintaperusteiden suhteellista painotusta koskeva velvollisuus, joka korvataan mainittujen perusteiden asettamisella tärkeyden suhteen alenevaan järjestykseen.

Painotuksen sisältävän säännöksen lisääminen on tärkeä tekijä ehdotuksessa, ja sen tarkoituksena on estää tiettyjä toimijoita suosivia manipulaatioita, joita on käytännössä esiintynyt, sillä se antaa kaikille tarjoajille mahdollisuuden saada kohtuullisesti tietoja Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen asiassa "SIAC" ⁽¹⁾ ilmaisseiden periaatteiden mukaisesti. Perusteiden painotuksen ilmoittaminen ennalta on olennaisen tärkeää.

Tarkistuksella 102 poistetaan 61 artiklan 1 kohdan virkkeen osa, jossa todetaan selvästi, että hankintaviranomainen valitsee tarjouskilpailun aikana käytettävät viestintätavat.

Jos tätä virkkeen osaa ei olisi, direktiiviteksti antaisi osallistujille mahdollisuuden valita itse viestintätapa tarkistuksen 131 kohdalla mainituin seuraamuksin.

Tarkistuksella 103 luodaan 61 artiklaan uusi 1 a kohta, jossa vaaditaan käyttämään kehittyneitä sähköistä allekirjoitusta ja luotettavaa salausta silloin, kun luonnokset tai suunnitelmat toimitetaan sähköisessä muodossa palveluja koskevissa tarjouskilpailuissa.

Katso tarkistuksen 73 hylkäämisperusteet ja 61 artiklan teksti, jota tarkistus 104 koskee.

Tarkistuksella 107 poistetaan tiettyjä komissiolle annettuja valtuuksia, joiden nojalla se voi muuttaa, julkisten hankintojen neuvoa-antavan komitean annettua lausuntonsa, direktiivin tiettyjä kohtia, jotka ovat tarpeen sen moitteettoman toimivuuden kannalta. Annetut valtuudet koskevat erityisnosto-oikeudet/euro-pariteettien vaihtelun huomioimiseksi tarvittavaa kynnysarvojen mukauttamista, ilmoitusten ja tilastollisten kertomusten laatimista, lähettämistä ja julkaisemista koskevien ehtojen mahdollisia muutoksia sekä liitteen VIII muuttamista, joiden avulla teknologian kehittyminen ja liitteisiin I ja II sisältyvien nimikkeistöjen muutokset voidaan huomioida.

Ensinnäkin on huomautettava, että tarkistuksella poistetaan useita valtuuksia, jotka voimassaolevassa lainsäädännössä on jo myönnetty komissiolle. Uudet valtuudet taas rajoittuvat tiettyille teknologian aloille tai sen kehitykseen (sähköisten keinojen käyttö) ja ne vanhentuisivat nopeasti, ellei direktiiviä mukautettaisi, myös yhteispäätösmenettelyyn kuluvan ajan vuoksi.

Tarkistuksella 108 luodaan uusi artikla, jossa velvoitetaan jäsenvaltiot ottamaan käyttöön tehokkaat, avoimet ja läpinäkyvät mekanismit direktiivin soveltamisen takaamiseksi. Siinä täsmennetään lisäksi, että jäsenvaltiot voivat perustaa tätä tarkoitusta varten itsenäisiä julkisia hankintavirastoja, joilla on laajat valtuudet muun muassa keskeyttää hankintasopimusprosessi tai käynnistää se uudelleen.

Direktiivissä 89/665/ETY vaaditaan jo jäsenvaltioita säätämään hankintasopimusten myöntämistä koskevat tehokkaat kansalliset muutoksenhakukeinot, joihin sisältyvät väliaikaiset toimenpiteet, valta mitätöidä lainvastaiset päätökset ja määrätä vahingonkorvauksia. Jäsenvaltiot voivat täyttää velvollisuutensa joko varmistamalla, että kansallisilla tuomioistuimilla on vaadittava toimivalta tai perustamalla asianmukaisin toimivaltuuksin varustettuja elimiä. Tarkistuksella luotu velvollisuus on jo yhteisön voimassaolevan lainsäädännön kohteena eikä sitä tarvitse toistaa. Itsenäisten elinten perustaminen on myös voimassaolevan lainsäädännön mukaan mahdollista, ja siitä muistutetaan nimenomaisesti johdanto-osan uudessa 30 a kappaleessa, jossa huomioidaan komission hyväksymä tarkistus 13. Asian toistaminen on tarpeetonta.

⁽¹⁾ Tuomio asiassa C-19/00, 18. lokakuuta 2001, Kok. 2001, s. I-7725.

Tarkistuksella 111 pyritään luomaan velvoite ilmoittaa hankinnan ennakkotiedoissa niiden elinten yhteystiedot sähköposti-osoitteineen, jotka ovat toimivaltaisia käsittelemään julkisten hankintasopimusten tekoa koskevia muutoksenhakupyynnöitä.

Vaikka on suotavaa lisätä muutoksenhaun avoimuutta, ennakkotiedot eivät ole sopiva keino.

Tarkistuksella 115 vaaditaan useimmissa kielitoisinnoissa, että hankintasopimusmenettelyjä sisältävien julkissektorin verkkosivujen on oltava Internet-saatavuutta koskevien unionin suunta-viivojen mukaisia. (On huomautettava, että ranskankielinen toisinto on täysin erilainen.)

Ei ole mitään syytä luoda erityistä oikeussäännöstöä tämäntyyppisille Internet-sivuille. Tätä aihetta on käsiteltävä horisontaalisissa säädöksissä, eikä sitä pidä yhdenmukaistaa ”julkisten hankintojen” direktiivillä.

Tarkistuksella 117 luodaan uusi liite, jonka avulla on tarkoitus varmistaa, että tarjousten tai osallistumishakemusten esittämi-

seen käytettäviä sähköisiä viestintätapoja sovelletaan siten, että niiden luotettavuus voidaan varmistaa.

Vaikka näihin tarkistuksiin johtaneet huolenaiheet ovat oikeutettuja, uutta liitettä ei voida lisätä, koska ehdotuksen artiklaosassa sellaisena kuin se on muutetussa muodossaan ei ole mitään mainintaa uudesta liitteestä. Sitä koskevat oikeussäännökset jäisivät siten määrittelemättä.

Tarkistuksella 116 luodaan uusi liite, joka on yhteydessä 54 artiklan toisen kohdan uuteen c a alakohtaan, jota ehdotettiin tarkistuksessa 100. Koska tarkistusta 100 ei hyväksytty, tätäkään tarkistusta ei hyväksytä: katso edellä tarkistusta 100 koskevat huomautukset.

3.4 Muutettu ehdotus

Ottaen huomioon EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan komissio muuttaa ehdotuksensa siten kuin edellä on kerrottu.